
Rudra Gita

रुद्रगीता

Document Information

Text title : rudragItA varAhapurANe

File name : rudragItA.itx

Category : gItA, giitaa, shiva

Location : doc_giitaa

Proofread by : PSA Easwaran

Description-comments : Varahapurana adhyAya 70-89

Latest update : July 17, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 17, 2022

sanskritdocuments.org

Rudra Gita

रुद्रगीता

श्रीवराहपुराणे समतितमोऽध्यायः

भद्राश्च उवाच ।

भगवन् किं कृतं लोके त्वया तमनुपश्यता ।

प्रतं तपो वा धर्मो वा प्राप्स्यर्थं तस्य वै मुने ॥ ७०.१ ॥

अनाराध्य हरिं भक्त्या को लोकान् कामयेद्बुधः ।

आराधिते हरौ लोकाः सर्वे करतलेऽभवन् ॥ ७०.२ ॥

अेवं सञ्चिन्त्य राजेन्द्र मया विष्णुः सनातनः ।

आराधितो वर्षशतं कृतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ ७०.३ ॥

ततः कदाचिद्भुना कालेन नृपनन्दन ।

यजतो मम देवेशं यज्ञामूर्तिं जनार्दनम् ।

आहूता आगता देवाः सममेव सवासवाः ॥ ७०.४ ॥

स्वे स्वे स्थाने स्थिता आसन् यावद्देवाः सवासवाः ।

तावत् तत्रैव भगवानागतो वृषभध्वजः ॥ ७०.५ ॥

महादेवो विठ्पाक्षस्त्रम्भको नीललोहितः ।

सोऽपि रौद्रे स्थितः स्थाने बभूव परमेश्वरः ॥ ७०.६ ॥

तान् सर्वानागतान् दृष्ट्वा देवानृषिमहोरगान् ।

सनत्सुमारो भगवानाजगामाब्जसम्भवः ॥ ७०.७ ॥

त्रसरेषुप्रमाणेन विमाने सूर्यसन्निभे ।

अवस्थितो महायोगी भूतभव्यभविष्यवित् ॥ ७०.८ ॥

आगम्य शिरसा रुद्रं स ववन्दे महामुनिः ।

मया प्रणमितस्तस्थौ समीपे शूलपाणिनः ॥ ७०.९ ॥

तानलं संस्थितान् देवान् नारदादीनृषींस्तथा ।

सनत्कुमाररुद्रौ च दृष्ट्वा मे मनसि स्थितम् ॥ ७०.१० ॥
 क ओषां भवते याज्यो वरिष्ठश्च नृपोत्तम ।
 केन तुष्टेन तुष्टाः स्युः सर्व ओते सरुद्रकाः ॥ ७०.११ ॥
 ओवं कृत्वा स्थिते राजन् रुद्रः पृष्टो मयाऽनघ ।
 ओवमर्थं क षज्योऽत्र युष्माकं सुरसत्तमाः ॥ ७०.१२ ॥
 ओवमुक्ते तदोवाय रुद्रो मां सुरसन्निधौ ॥ ७०.१३ ॥
 रुद्र उवाच ।
 शृण्वन्तु भिभुधाः सर्वे तथा देवर्षयोऽमलाः ।
 ब्रह्मर्षयश्च विप्र्याता सर्वे शृण्वन्तु मे वयः ।
 त्वं यागस्त्य मडाबुद्धे शृणु मे गदतो वयः ॥ ७०.१४ ॥
 यो यज्ञैरीज्यते देवो यस्मात् सर्वमिदं जगत् ।
 उत्पन्नं सर्वदा यस्मिंस्त्वीनं भवति सामरम् ॥ ७०.१५ ॥
 नारायणः परो देवः सत्त्वर्षो जनार्दनः ।
 त्रिधाऽऽत्मानं स भगवान् ससर्ज परमेश्वरः ॥ ७०.१६ ॥
 रजस्तमोभ्यां युक्तोऽबुद्रजः सत्त्वाधिकं विभुः ।
 ससर्ज नाभिकमले ब्रह्माणं कमलासनम् ॥ ७०.१७ ॥
 रजसा तमसा युक्तः सोऽपि मां त्वसृजत् प्रभुः ।
 यत्सत्त्वं स हरिर्देवो यो हरिस्तत्परं पदम् ॥ ७०.१८ ॥
 ये सत्त्वरजसी सोऽपि ब्रह्मा कमलसम्भवः ।
 यो ब्रह्मा सैव देवस्तु यो देवः सः यतुर्भुवः ।
 यद्रजस्तमसोपेतं सोऽलं नास्त्यत्र संशयः ॥ ७०.१९ ॥
 सत्त्वं रजस्तमश्चैव त्रितयं यैतदुच्यते ।
 सत्त्वेन मुच्यते जन्तुः सत्त्वं नारायणात्मकम् ॥ ७०.२० ॥
 रजसा सत्त्वयुक्तेन भवेत् सृष्टी रजोऽधिका ।
 तस्य पैतामहं वृत्तं सर्वशास्त्रेषु पठ्यते ॥ ७०.२१ ॥
 यद्वेदं ब्राह्म्यं कर्म स्थायशास्त्रमुद्दिश्य सेव्यते ।
 तद्रौद्रमिति विप्र्यातं कनिष्ठं गदितं नृणाम् ॥ ७०.२२ ॥
 यद्दीनं रजसा कर्म केवलं तामसं तु यत् ।

तद्गुर्गतिपरं नृणांमिड लोके परत्र य ॥ ७०.२३ ॥

सत्त्वेन मूय्यते जन्तुः सत्त्वं नारायणात्मकम् ।

नारायणश्च भगवान् यज्ञरूपी विभाव्यते ॥ ७०.२४ ॥

कृते नारायणः शुद्धः सूक्ष्ममूर्तिरुपास्यते ।

त्रेतायां यज्ञरूपेण पञ्चरात्रैस्तु द्वापरे ॥ ७०.२५ ॥

कलौ मत्सृतमार्गेण बहुरूपेण तामसैः ।

यज्यते द्वेषबुद्ध्या स परमात्मा जनार्दनः ॥ ७०.२६ ॥

न तस्मात् परतो देवो भविता न भविष्यति ।

यो विष्णुः स स्वयं ब्रह्मा यो ब्रह्मा सोऽहमेव य ॥ ७०.२७ ॥

वेदत्रयेऽपि यज्ञेऽस्मिन् याज्यं वेदेषु निश्चयः ।

यो भेदं कुरुतेऽस्माकं त्रयाणां द्विजसत्तम ।

स पापकारी दृष्टात्मा दुर्गतिं गतिमाप्नुयात् ॥ ७०.२८ ॥

यदं य शृणु मेऽगस्त्य गदतः प्राक्तनं तथा ।

यथा कलौ हरेर्भक्तिं न कुर्वन्तीह मानवाः ॥ ७०.२९ ॥

भूर्लोकवासिनः सर्वे पुरा यञ्चा जनार्दनम् ।

भुवर्लोकं प्रपद्यन्ते तत्रस्था अपि केशवम् ।

आराध्य स्वर्गतिं यान्ति कमान्भुक्तिं प्रजन्ति य ॥ ७०.३० ॥

अेवं भुक्तिपदे व्याप्ते सर्वलोकैस्तथैव य ।

भुक्तिभाजस्ततो देवास्तं दध्युः प्रयता हरिम् ॥ ७०.३१ ॥

सोऽपि सर्वगतत्वाय्य प्रादुर्भूतः सनातनः ।

उवाच भूत किं कार्यं सर्वयोगिवराः सुराः ॥ ७०.३२ ॥

ते तं प्रणम्य देवेशमूयुश्च परमेश्वरम् ।

देवदेव जनः सर्वो भुक्तिमार्गे व्यवस्थितः ।

कथं सृष्टिः प्रभविता नरकेषु य को वसेत् ॥ ७०.३३ ॥

अेवमुक्तस्ततो देवैस्तानुवाच जनार्दनः ।

युगानि त्रीणि बहवो मामुपेष्यन्ति मानवाः ॥ ७०.३४ ॥

अन्त्ये युगे प्रविरला भविष्यन्ति मदाश्रयाः ।

अेष मोहं सृजाम्याशु यो जनं मोहयिष्यति ॥ ७०.३५ ॥

त्वं य रुद्र मडाभाडो मोडशास्त्राणि कारय ।
 अल्पायासं दर्शयित्वा इलं दीर्घं प्रदर्शय ॥ ७०.३६ ॥
 कुडुकं येन्द्रजालानि विरुद्धायरक्षानि य ।
 दर्शयित्वा जनं सर्वं मोडयाशु मडेश्वर ॥ ७०.३७ ॥
 अेवमुक्त्वा तदा तेन देवेन परमेष्ठिना ।
 आत्मा तु गोपितः सधः प्रकाश्योऽलं कृतस्तदा ॥ ७०.३८ ॥
 तस्मादारभ्य कालं तु मत्प्राणीतेषु सत्तम ।
 शास्त्रेष्वभिरतो लोको बाडुल्येन भवेदतः ॥ ७०.३९ ॥
 वेदानुवर्तिनं मार्गं देवं नारायणं तथा ।
 अेकीभावेन पश्यन्तो मुक्तिभाजो भवन्ति ते ॥ ७०.४० ॥
 मां विष्णोर्व्यतिरिक्तं ये ब्रह्माणं य द्विजोत्तम ।
 भजन्ते पापकर्माणस्ते यान्ति नरकं नराः ॥ ७०.४१ ॥
 ये वेदमार्गनिर्मुक्तास्तेषां मोडार्थमेव य ।
 नयसिद्धान्तसंज्ञाभिर्मया शास्त्रं तु दर्शितम् ॥ ७०.४२ ॥
 पाशोऽयं पशुभावस्तु स यदा पतितो भवेत् ।
 तदा पाशुपतं शास्त्रं जायते वेदसंज्ञितम् ॥ ७०.४३ ॥
 वेदमूर्तिरलं विप्र नान्यशास्त्रार्थवादिभिः ।
 ज्ञायते मत्स्वरूपं तु मुक्त्वा वेदमनादिमत् ।
 वेदवेद्योऽस्मि विप्रर्षे ब्राह्मणैश्च विशेषतः ॥ ७०.४४ ॥
 युगानि त्रीण्यलं विप्र ब्रह्मा विष्णुस्तथैव य ।
 त्रयोऽपि सत्त्वादिगुणास्त्रयो वेदास्त्रयोऽग्रयः ॥ ७०.४५ ॥
 त्रयो लोकास्त्रयः सन्ध्यास्त्रयो वर्णास्तथैव य ।
 सवनानि तु तावन्ति त्रिधा बद्धमिदं जगत् ॥ ७०.४६ ॥
 य अेवं वेत्ति विप्रर्षे परं नारायणं तथा ।
 अपरं पद्मयोनिं तु ब्रह्माणं त्वपरं तु माम् ।
 गुणतो मुप्यतस्त्वेक अेवालं मोड षत्युत ॥ ७०.४७ ॥
 ॥ षति श्रीवराडपुशाणे भगवच्छास्त्रे समतितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

श्रीवराहपुराणे ऐकसप्ततितमोऽध्यायः

अगस्त्य उवाच ।

ऐवमुक्तस्ततो देवा ऋषयश्च पिनाडिना ।

अहं य नृपते तस्य देवस्य प्राणतोऽभवम् ॥ ७१.१ ॥

प्राणम्य शिरसा देवं यावत् पश्यामहे नृप ।

तावत् तस्यैव रुद्रस्य देहस्थं कमलासनम् ॥ ७१.२ ॥

नारायणं य लृद्ये त्रसरेषुसुसूक्ष्मकम् ।

ज्वलद्भास्करवर्णाम् पश्याम भवदेहतः ॥ ७१.३ ॥

तं दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे याजका ऋषयोऽभवन् ।

जयशब्दस्वांशुकुः सामऋग्यजुषां स्वनम् ॥ ७१.४ ॥

कृत्वोयुस्ते तदा देवं किमिदं परमेश्वर ।

ऐकस्यामेव मूर्तो ते लक्ष्यन्ते य त्रिमूर्तयः ॥ ७१.५ ॥

रुद्र उवाच ।

यज्ञोऽस्मिन् यद्भुतं उच्यं मामुद्दिश्य मदर्षयः ।

ते त्रयोऽपि वयं भागं गृह्णीमः कविसत्तमाः ॥ ७१.६ ॥

नास्माकं विविधो भावो वर्तते मुनिसत्तमाः ।

सम्यग्दृशः प्रपश्यन्ति विपरीतेष्वनेकशः ॥ ७१.७ ॥

ऐवमुक्ते तु रुद्रेण सर्वे ते मुनयो नृप ।

पप्रच्छुः शङ्करं देवं मोहशास्त्रप्रयोजनम् ॥ ७१.८ ॥

ऋषय उच्युः ।

मोहनार्थं तु लोकानां त्वया शास्त्रं पृथक् कृतम् ।

तत् त्वया छेतुना केन कृतं देव वदस्व नः ॥ ७१.९ ॥

रुद्र उवाच ।

अस्त्येके भारते वर्षे वनं दण्डकसंज्ञितम् ।

तत्र तीव्रं तपो धीरं गौतमो नाम वै द्विजः ॥ ७१.१० ॥

यकार तस्य ब्रह्मा तु परितोषं गतः प्रभुः ।

उवाच तं मुनिं ब्रह्मा वरं ब्रूहि तपोधन ॥ ७१.११ ॥

ऐवमुक्तस्तदा तेन ब्रह्मणा लोककर्तृणा ।

उवाच सधः पङ्क्तिं मे धान्यानां देहि पद्मज ॥ ७१.१२ ॥

अेवमुक्तो ददौ तस्य तमेवार्थं पितामहः ।

लब्ध्वा तु तं वरं विप्रः शतशृङ्गे मडाश्रमम् ॥ ७१.१३ ॥

यकार तस्योषसि य पाकान्ते शालयो द्विजाः ।

लूयन्ते तेन मुनिना मध्याह्ने पथ्यते तथा ।

सर्वातिथ्यमसौ विप्रो ब्राह्मणोत्थो ददात्यलम् ॥ ७१.१४ ॥

कस्यचित् त्वथ कालस्य महति द्वादशाष्टिका ।

अनावृष्टिर्द्विजवरा अलवल्लोमर्षिणी ॥ ७१.१५ ॥

तां दृष्ट्वा मुनयः सर्वे अनावृष्टिं वनेयराः ।

क्षुधया पीड्यमाभास्तु प्रययुर्गौतमं तदा ॥ ७१.१६ ॥

अथ तानागतान् दृष्ट्वा गौतमः शिरसा नतः ।

उवाच स्थीयतां मज्जं गृहे मुनिवरात्मजाः ॥ ७१.१७ ॥

अेवमुक्तास्तु ते तेन तस्थुर्विधमोञ्जनम् ।

भुञ्जमाना अनावृष्टिर्यावत् सा निवृताऽभवत् ॥ ७१.१८ ॥

निवृत्तायां तु वै तस्याभनावृष्ट्यां तु ते द्विजाः ।

तीर्थयात्रानिमित्तं तु प्रयातुं मनसोऽभवन् ॥ ७१.१९ ॥

तत्र शाण्डिल्यनामानं तापसं मुनिसत्तमम् ।

प्रत्युवाचेति सञ्चिन्त्य मारीचः परमो मुनिः ॥ ७१.२० ॥

मारीच उवाच ।

शाण्डिल्य शोभनं वक्ष्ये पिता ते गौतमो मुनिः ।

तमनुक्त्वा न गच्छामस्तपश्चतुर्तपोवनम् ॥ ७१.२१ ॥

अेवमुक्तेऽथ जडसुः सर्वे ते मुनयस्तदा ।

किमस्माभिः स्वको देहो विकीतोऽस्यान्नभक्षणात् ॥ ७१.२२ ॥

अेवमुक्त्वा पुनश्चोयुः सोपाधिगमनं प्रति ।

कृत्वा मायामयीं गां तु तच्छालायां व्यसर्जयन् ॥ ७१.२३ ॥

तां यरन्तीं ततो दृष्ट्वा शालायां गौतमो मुनिः ।

गृहीत्वा सखिलं पाणौ याहि रुद्रेत्यभाषत ।

ततो मायामयी सा गौः पपात जलबिन्दुभिः ॥ ७१.२४ ॥

निडतां तां ततो दृष्ट्वा मुनीन् जिगमिषूंस्तथा ।
 उवाच गौतमो धीमांस्तान् मुनीन् प्रप्रातः स्थितः ॥ ७१.२५ ॥
 डिमर्थं गम्यते विप्राः साधु शंसत माधिरम् ।
 मां विडाय सदा भक्तं प्रप्रातं य विशेषतः ॥ ७१.२६ ॥
 ऋषय ऋषुः ।
 गोवध्येयमिड ब्रह्मन् यावत् तव शरीरगा ।
 तावदन्नं न भुञ्जामो भवतोऽन्नं मडामुने ॥ ७१.२७ ॥
 अेवमुक्तो गौतमोऽथ तान् मुनीन् प्राड धर्मवित् ।
 प्रायश्चित्तं गोवध्याया दीयतां मे तपोधनाः ॥ ७१.२८ ॥
 थयं गौरमृता ब्रह्मन् मूर्च्छितेव व्यवस्थिता ।
 गङ्गाजलप्लुता येयमुत्थास्यति न संशयः ॥ ७१.२९ ॥
 प्रायश्चित्तं मृतायाः स्यादमृतायाः कृतं त्विदम् ।
 व्रतं वा मा इथाः कोपमित्युक्त्वा प्रययुस्तु ते ॥ ७१.३० ॥
 गतैस्त्वैर्गौतमो धीमान् डिमवन्तं मडागिरिम् ।
 मामाराधयिषुः प्रायात् तमुं याशु मडत् तपः ॥ ७१.३१ ॥
 शतमेकं तु वर्षाणामडमाराधितोऽभवम् ।
 तुष्टेन य मया प्रोक्तो वरं वश्य सुव्रत ॥ ७१.३२ ॥
 सोऽब्रवीन्मां जटासंस्थां टेडि गङ्गां तपस्विनीम् ।
 मया सार्धं प्रयात्वेषा पुण्या भागीरथी नदी ॥ ७१.३३ ॥
 अेवमुक्ते जटाभण्डमेकं स प्रददौ शिवः ।
 तां गृह्य गतवान् सोऽपि यत्रास्ते सा तु गौर्मृता ॥ ७१.३४ ॥
 तज्जलप्लाविता सा गौर्गता योत्थाय भामिनी ।
 नदी य मडती जाता पुण्यातोया शुचिर्दृष्टा ॥ ७१.३५ ॥
 तं दृष्ट्वा मडदाश्चर्यं तत्र सभर्षयोऽमलाः ।
 आजग्मुः पे विमानस्थाः साधु साध्विति वादिनः ॥ ७१.३६ ॥
 साधु गौतम साधूनां कोऽन्योऽस्ति सदृशस्तव ।
 यदेवं जाह्नवीं देवीं दण्डके यावताश्यत् ॥ ७१.३७ ॥
 अेवमुक्तस्तदा तैस्तु गौतमः डिमिदं त्विति ।

गोवध्याकारणं मर्त्यं तावत् पश्यति गौतमः ॥ ७१.३८ ॥

ऋषीणां मायया सर्वमिदं जातं विचिन्त्य वै ।

शशाप तान् जटाभस्ममिथ्याप्रतधरास्तथा ।

भविष्यथ त्रयीबाह्या वेदकर्मबलिष्कृताः ॥ ७१.३९ ॥

तश्छुत्वा कुरवयनं गौतमस्य मलामुनेः ।

उयुः सप्तर्षयो मैवं सर्वकालं द्विजोत्तमाः ।

भवन्तु किं तु ते वाङ्मयं मोघं नास्त्यत्र संशयः ॥ ७१.४० ॥

यदि नाम कलौ सर्वे भविष्यन्ति द्विजोत्तमाः ।

उपकारिणि ये ते छि अपकर्तार एव छि ।

धत्थम्भूता अपि कलौ भक्तिभाजो भवन्तु ते ॥ ७१.४१ ॥

त्वद्वाङ्मयवह्निनिर्दग्धाः सदा कलियुगे द्विजाः ।

भविष्यन्ति छियाडीना वेदकर्मबलिष्कृताः ॥ ७१.४२ ॥

अस्याश्च गौणं नामेळ नदी गोदावरीति य ।

गौर्दत्ता वरदानास्य भवेद्गोदावरी नदी ॥ ७१.४३ ॥

येतां प्राप्य कलौ ब्रह्मन् गां ददन्ति जनाश्च ये ।

यथाशक्त्या तु दानानि मोहन्ते त्रिदशैः सल ॥ ७१.४४ ॥

सिंढस्थे य गुरौ तत्र यो गच्छति समाहितः ।

स्नात्वा य विधिना तत्र पितृस्तर्पयते तथा ॥ ७१.४५ ॥

स्वर्गं गच्छन्ति पितरो निरये पतिता अपि ।

स्वर्गस्थाः पितरस्तस्य मुक्तिभाजो न संशयः ॥ ७१.४६ ॥

त्वं ष्याति मलतीं प्राप्य मुक्तिं यास्यसि शाश्वतीम् ।

एवमुक्त्वाऽथ मुनयो ययुः कैलासपर्वतम् ।

यत्राढमुमया सार्धं सदा तिष्ठामि सत्तमाः ॥ ७१.४७ ॥

उयुर्मा ते य मुनयो भवितारो द्विजोत्तमाः ।

कलौ त्वद्रूपिणः सर्वे जटामुकुटधारिणः ।

स्वेच्छया प्रेतवेषाश्च मिथ्यालिङ्गधराः प्रभो ॥ ७१.४८ ॥

तेषामनुग्रहार्थाय किञ्चिच्छास्त्रं प्रदीयताम् ।

येनास्मद्दशजाः सर्वे वर्तयुः कलिपीडिताः ॥ ७१.४९ ॥

अवेमभ्यर्थितस्तैस्तु पुराऽऽलं द्विजसत्तमाः ।
 वेदङ्कियासमायुक्तां कृतवानस्मि संछिताम् ॥ ७१.५० ॥
 निःश्वासाभ्यां ततस्तस्यां लीना बाल्मव्यशाण्डिलाः ।
 अल्पापराधाच्छ्रुत्वैव गता भैऽऽलिकाऽभवन् ॥ ७१.५१ ॥
 मयैव मोछितास्ते छि भविष्यं जनता द्विजाः ।
 लौल्यार्थिनस्तु शास्त्राणि कश्चिन्ति कलौ नराः ॥ ७१.५२ ॥
 निःश्वाससंछितायां छि लक्षमात्रं प्रमाणातः ।
 सैव पाशुपती दीक्षा योगः पाशुपतस्त्वित् ॥ ७१.५३ ॥
 अतस्माद्भेदमार्गाद्धि यदन्यद्विड जायते ।
 तत् क्षुद्रकर्म विज्ञेयं रौद्रं शौचविवर्जितम् ॥ ७१.५४ ॥
 ये रुद्रमुपश्रुवन्ति कलौ वैऽऽलिका नराः ।
 लौल्यार्थिनः स्वशास्त्राणि कश्चिन्ति कलौ नराः ।
 उच्छुष्मरुद्रास्ते ज्ञेया नाहं तेषु व्यवस्थितः ॥ ७१.५५ ॥
 भैरवेण स्वऽपेण देवकार्ये यदा पुरा ।
 नर्तितं तु मया सोऽयं सम्बन्धः कूरकर्मणाम् ॥ ७१.५६ ॥
 क्षयं निनीषता दैत्यानट्टडासो मया कृतः ।
 यः पुरा तत्र ये मर्त्यं पतिता अश्रुभिन्दवः ।
 असङ्ख्यातास्तु ते रौद्रा भवितारो महीतले ॥ ७१.५७ ॥
 उच्छुष्मनिरता रौद्राः सुरामांसप्रियाः सदा ।
 स्त्रीलोलाः पापकर्माणः सम्भूता भूतलेषु ते ॥ ७१.५८ ॥
 तेषां गौतमशापाद्धि भविष्यन्त्यन्वये द्विजाः ।
 तेषां मध्ये सदायारा ये ते मच्छासने रताः ॥ ७१.५९ ॥
 स्वर्गं यैवापवर्गं य षति वै संशयात् पुरा ।
 वैऽऽलिकाऽधो यास्यन्ति मम सन्ततिदूषकाः ॥ ७१.६० ॥
 प्राग्गौतमाग्निना दग्धाः पुनर्मद्रयनाद्द्विजाः ।
 नरकं तु गमिष्यन्ति नात्र कार्या विचारणा ॥ ७१.६१ ॥
 रुद्र उवाच ।
 अवेम मया ब्रह्मसुताः प्रोक्ता जग्मुर्यथागतम् ।

गौतमोऽपि स्वकं गेहं जगामाशु परन्तपः ॥ ७१.६२ ॥

अेतद्भः कथितं विप्रा मया धर्मस्य लक्ष्णाम् ।

अेतस्माद्विपरीतो यः स पाषाण्डरतो भवेत् ॥ ७१.६३ ॥

॥ एति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे ऐकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥

श्रीवराहपुराणे द्विसप्ततितमोऽध्यायः

श्रीवराह उवाच ।

सर्वज्ञं सर्वकर्तारं भवं रुद्रं पुरातनम् ।

प्राणम्य प्रयतोऽगस्त्यः पप्रच्छ परमेश्वरम् ॥ ७२.१ ॥

अगस्त्य उवाच ।

भवान् ब्रह्मा य विष्णुश्च त्रयमेतत् त्रयी स्मृता ।

दीपोऽग्निर्दोपसंयोगैः सर्वशास्त्रेषु सर्वतः ॥ ७२.२ ॥

कस्मिन् प्रधानो भगवान् काले कस्मिन्नधोक्षजः ।

ब्रह्मा वा अेतदायक्ष्व मम देव त्रिवीचन ॥ ७२.३ ॥

रुद्र उवाच ।

विष्णुरेव परं ब्रह्म त्रिभेदमिह पठ्यते ।

वेदसिद्धान्तमार्गेषु तन्न जानन्ति मोडताः ॥ ७२.४ ॥

विश प्रवेशने धातुस्तत्र स्नुप्रत्ययाधनु ।

विष्णुर्युः सर्वदेवेषु परमात्मा सनातनः ॥ ७२.५ ॥

योऽयं विष्णुस्तु दशधा कीर्त्यते यैकधा द्विजः ।

स आदित्यो मडाभाग योगैश्चर्यसमन्वितः ॥ ७२.६ ॥

स देवकार्याणि सदा कुरुते परमेश्वरः ।

मनुष्यभावमाश्रित्य स मां स्तौति युगे युगे ।

लोकमार्गप्रवृत्त्यर्थं देवकार्यार्थसिद्ध्यै ॥ ७२.७ ॥

अहं य वरदस्तस्य द्वापरे द्वापरे द्विज ।

अहं य तं सदा स्तौमि श्वेतद्वीपे कृते युगे ॥ ७२.८ ॥

सृष्टिकाले यतुर्वङ्गं स्तौमि कालो भवामि य ।

ब्रह्मा देवासुरा स्तौति मां सदा तु कृते युगे ।

लिङ्गमूर्तिं य मां देवा यजन्ते भोगकाङ्क्षिणः ॥ ७२.८ ॥
 सलस्रशीर्षकं देवं मनसा तु मुमुक्षुवः ।
 यजन्ते यं स विश्वात्मा देवो नारायणः स्वयम् ॥ ७२.१० ॥
 ब्रह्मयज्ञेन ये नित्यं यजन्ते द्विजसत्तमाः ।
 ते ब्रह्माणां प्रीणयन्ति वेदो ब्रह्मा प्रकीर्तितः ॥ ७२.११ ॥
 नारायणः शिवो विष्णुः शङ्करः पुरुषोत्तमः ।
 ऐतैस्तु नामभिर्ब्रह्म परं प्रोक्तं सनातनम् ।
 तं य चिन्तामयं योगं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ ७२.१२ ॥
 पशूनां शमनं यज्ञे लोमकर्म य यद्भवेत् ।
 तदोमिति य विष्यातं तत्राहं संव्यवस्थितः ॥ ७२.१३ ॥
 कर्मवेद्युञ्जो विप्र ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरः ।
 वयं त्रयोऽपि मन्त्राद्या नाम्ना कार्या विचारणा ॥ ७२.१४ ॥
 अहं विष्णुस्तथा वेदा ब्रह्म कर्माणि चाप्युत ।
 ऐतत् त्रयं त्वेकमेव न पृथग्भावयेत् सुधीः ॥ ७२.१५ ॥
 योऽन्यथा भावयेदतत् पक्षपातेन सुव्रत ।
 स याति नरकं धीरं शैशवं पापपूरुषः ॥ ७२.१६ ॥
 अहं ब्रह्मा य विष्णुश्च ऋग्यजुः साम ऐव य ।
 नैतस्मिन् भेदमस्यास्ति सर्वेषां द्विजसत्तम ॥ ७२.१७ ॥
 ॥ इति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥

श्रीवराहपुराणे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।
 शृणु यान्यद्द्विजश्रेष्ठ कौतूहलसमन्वितम् ।
 अपूर्वभूतं सखिले मग्नेन मुनिपुङ्गव ॥ ७३.१ ॥
 ब्रह्मणाऽहं पुरा सृष्टः प्रोक्तश्च सृष्ट वै प्रजाः ।
 अविज्ञानसमर्थोऽहं निमग्नः सखिले द्विज ॥ ७३.२ ॥
 तत्र यावत् क्षणं चैकं तिष्ठामि परमेश्वरम् ।
 अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं ध्यायन् प्रयतमानसः ॥ ७३.३ ॥

तावज्जलात् समुत्तस्थुः प्रलयाग्निसमप्रभाः ।
 पुरुषा दश चैकश्च तापयन्तोऽम्शुभिर्जलम् ॥ ७३.४ ॥
 मया पृष्टाः के भवन्तो जलाद्दुत्तीर्य तेजसा ।
 तापयन्तो जलं येदं क्व वा यास्यथ शंसत ॥ ७३.५ ॥
 अवेमुक्ता मया ते तु नोयुः किञ्चन सत्तमाः ।
 अवेमेव गतास्तूष्णीं ते नरा द्विजपुङ्गव ॥ ७३.६ ॥
 ततस्तोषामनु मडापुरुषोऽतीवशोभनः ।
 स तस्मिन् मेघसङ्काशः पुण्डरीकनिभेक्षणः ॥ ७३.७ ॥
 तमलं पृष्टवान् कस्त्वं के येमे पुरुषा गाताः ।
 किं वा प्रयोजनमिह कथ्यतां पुरुषर्षभ ॥ ७३.८ ॥
 पुरुष उवाच ।
 य अेते वै गताः पूर्वं पुरुषा दीप्ततेजसः ।
 आदित्यास्ते त्वरं यान्ति ध्याता वै ब्रह्मणा भव ॥ ७३.९ ॥
 सृष्टिं सृजति वै ब्रह्मा तर्धं यान्त्यमी नराः ।
 प्रतिपालनाय तस्यास्तु सृष्टेर्देव न संशयः ॥ ७३.१० ॥
 शम्भुरुवाच ।
 भगवन् कथं जानीषे मडापुरुषसत्तम ।
 भवेति नाम्ना तत्सर्वं कथयस्व परो ङ्यलम् ॥ ७३.११ ॥
 अवेमुक्तस्तु रुद्रेण स पुमान् प्रत्यभाषत ।
 अलं नारायणो देवो जलशायी सनातनः ॥ ७३.१२ ॥
 द्रिव्यं यक्षुर्भवतु वै तव मां पश्य यत्नतः ।
 अवेमुक्तस्तदा तेन यावत्पश्याम्यलं तु तम् ॥ ७३.१३ ॥
 तावदङ्गुष्ठमात्रं तु ज्वलद्भास्करतेजसम् ।
 तमेवालं प्रपश्यामि तस्य नाभौ तु पङ्कजम् ॥ ७३.१४ ॥
 ब्रह्मणां तत्र पश्यामि आत्मानं य तदङ्कतः ।
 अवेनं दृष्ट्वा मडात्मानं ततो ऽर्षमुपागतः ।
 तं स्तोतुं द्विजशार्दूल मतिर्मे समजायत ॥ ७३.१५ ॥

તસ્ય મૂર્તૌ તુ જાતાયાં સ્તોત્રેણાનેન સુપ્રત ।
સ્તુતો મયા સ વિશ્વાત્મા તપસા સ્મૃતકર્મણા ॥ ૭૩.૧૬ ॥

રુદ્ર ઉવાચ ।

નમોઽસ્ત્વનન્તાય વિશુદ્ધયેતસે
સરૂપરૂપાય સહસ્રબાહવે ।
સહસ્રરશ્મિપ્રવરાય વેધસે
વિશાલદેહાય વિશુદ્ધકર્મિણે ॥ ૭૩.૧૭ ॥

સમસ્તવિશ્વાર્તિહરાય શમ્ભવે
સહસ્રસૂર્યાનિલતિગ્મતેજસે ।
સમસ્તવિદ્યાવિઘૃતાય ચક્રિણે
સમસ્તગીર્વાણનુતે સદાઽનઘ ॥ ૭૩.૧૮ ॥

અનાદિદેવોઽચ્યુત શેષશેખર
પ્રભો વિભો ભૂતપતે મહેશ્વર ।
મરુત્યતે સર્વપતે જગત્યતે
ભુવઃ પતે ભુવનપતે સદા નમઃ ॥ ૭૩.૧૯ ॥

જલેશ નારાયણ વિશ્વશકુર
ક્ષિતીશ વિશ્વેશ્વર વિશ્વલોચન ।
શશાકુસૂર્યાચ્યુત વીર વિશ્વગા -
પ્રતર્ક્યમૂર્ત્તેઽમૃતમૂર્તિરવ્યયઃ ॥ ૭૩.૨૦ ॥

જ્વલદ્ધુતાશાર્ચિવિરુદ્ધમણ્ડલ
પ્રપાહિ નારાયણ વિશ્વતોમુખ ।
નમોઽસ્તુ દેવાર્તિહરામૃતાવ્યય
પ્રપાહિ માં શરણગતં સદાચ્યુત ॥ ૭૩.૨૧ ॥

વક્રત્રાણ્યનેકાનિ વિભો તવાહં
પશ્યામિ મધ્યસ્થગતં પુરાણમ્ ।
બ્રહ્માણમીશં જગતાં પ્રસૂતિ
નમોઽસ્તુ તુભ્યં તુ પિતામહાય ॥ ૭૩.૨૨ ॥

સંસારચક્રભ્રમણૈરનેકૈઃ
ક્વચિદ્ભવાન્ દેવવરાદિદેવ ।
સન્માર્ગિભિર્જાનવિશુદ્ધસત્ત્વૈ -

रुपास्थसे किं प्राणामभ्यङ्गं त्वाम् ॥ ७३.२३ ॥

ओङ्कं भवन्तं प्रकृतेः परस्ताद्-
यो वेत्स्यसौ सर्वविद्यादिभोद्धा ।
गुणा न तेषु प्रसभं विभेधा
विशालमूर्तिर्लिङ्गं सुसूक्ष्मरूपः ॥ ७३.२४ ॥

निर्वाङ्मो निर्मनो विगतेन्द्रियोऽसि
विडर्मा भवान्नो विगतैककर्मा ।
संसारवांस्त्वं छि न तादृशोऽसि
पुनः कथं देववरासि वेधः ॥ ७३.२५ ॥

मूर्तामूर्तं त्वतुलं लभ्यते ते
परं वपुर्देव विशुद्धभावैः ।
संसारविच्छित्तिकरैर्यजद्भि -
रतोऽवशीयेत यतुर्भुजस्त्वम् ॥ ७३.२६ ॥

परं न जानन्ति यतो वपुस्ते
देवादयोऽप्यद्भुतकारणं तत् ।
अतोऽवतारोक्ततनुं पुराण -
माराधयेयुः कमलासनाद्याः ॥ ७३.२७ ॥

न ते वपुर्विश्वसृगञ्जयोनि-
रेकान्ततो वेद मडानुभावः ।
परं त्वलं वेदि कविं पुराणं
भवन्तमाद्यं तपसा विशुद्धः ॥ ७३.२८ ॥

पद्मासनो मे जनकः प्रसिद्ध-
श्चैतत् प्रसूतावसकृत्पुराणैः ।
सम्बोध्यते नाथ न मद्भिधोऽपि
विदुर्भवन्तं तपसा विहीनाः ॥ ७३.२९ ॥

ब्रह्मादिभिस्तत्प्रवरैरभोधं
त्वां देव मूर्धाः स्वमनन्तनत्या ।
प्रबोधमिच्छन्ति न तेषु बुद्धि -
रुदारकीर्तिष्वपि वेदहीनाः ॥ ७३.३० ॥

जन्मान्तरेर्वेदविद्यां विवेक -
 बुद्धिर्भवेन्नाथ तव प्रसादात् ।
 त्वल्लब्धलाभस्य न मानुषत्वं
 न देवगन्धर्वगतिः शिवं स्यात् ॥ ७३.३१ ॥

त्वं विषणुगुणोऽसि भवान् सुसूक्ष्मः
 स्थूलोऽसि येदं कृतकृत्यतायाः ।
 स्थूलः सुसूक्ष्मः सुलभोऽसि देव
 त्वद्भाष्यवृत्त्या नरके पतन्ति ॥ ७३.३२ ॥

किमुच्यते वा भवति स्थितेऽस्मिन्
 भ्रातृभ्येन्दुवर्ज्यैर्मडीमरुद्भिः ।
 तत्त्वैः सतीर्थैः समरूपधारि-
 ण्यात्मस्वरूपे विततस्वभावे ॥ ७३.३३ ॥

एति स्तुतिं मे भगवन्ननन्त
 जुषस्व भक्तस्य विशेषतश्च ।
 सृष्टिं सृजस्वेति तवोदितस्य
 सर्वज्ञातां देहि नमोऽस्तु विषणु ॥ ७३.३४ ॥

यतुर्भुभो यो यद्वि कोटिवङ्गो
 भवेन्नरः क्वापि विशुद्धयेताः ।
 स ते गुणानामयुतैरनेकै -
 र्ददेत् तदा देववर प्रसीद ॥ ७३.३५ ॥

समाधियुक्तस्य विशुद्धबुद्धे -
 स्त्वद्भावभावैकमनोऽनुगस्य ।
 सदा हृदिस्थोऽसि भवान्नमस्ते
 न सर्वगस्यास्ति पृथग्व्यवस्था ॥ ७३.३६ ॥

एति प्रकाशं कृतमेतदीश
 स्तवं मया सर्वगतं विबुद्ध्या ।
 संसारयङ्कममाणयुक्त्या
 भीतं पुनीष्ययुतं केवलत्वम् ॥ ७३.३७ ॥

श्रीवराह उवाच ।
 एति स्तुतस्तदा देवो रुद्रेणामिततेजसा ।

उवाच वाङ्मयं सन्तुष्टो मेघगम्भीरनिःस्वनः ॥ ७३.३८ ॥

विष्णुरुवाच ।

वरं वरय भद्रं ते देवदेव उमापते ।

न भेदश्चावयोर्देव ओकावावामुभावापि ॥ ७३.३९ ॥

रुद्र उवाच ।

ब्रह्मज्ञानं नित्यं प्रजाः सृजति प्रभो ।

तत्र ज्ञानं प्रयच्छस्व त्रिविधं भूतभावनम् ॥ ७३.४० ॥

विष्णुरुवाच ।

सर्वज्ञस्त्वं न सन्देहो ज्ञानराशिः सनातनः ।

देवानां च परं पूज्यः सर्वदा त्वं भविष्यसि ॥ ७३.४१ ॥

अेवमुक्तः पुनर्वाङ्मयमुवाचोमापतिर्मुदा ।

अन्यं देहि वरं देव प्रसिद्धं सर्वजन्तुषु ॥ ७३.४२ ॥

भूर्तो भूत्वा भवानेव मामाराधय केशव ।

मां वदस्व च देवेश वरं मत्तो गृडाण च ।

येनाहं सर्वदेवानां पूज्यात् पूज्यतरो भवे ॥ ७३.४३ ॥

विष्णुरुवाच ।

देवकार्यावतारेषु मानुषत्वमुपागतः ।

त्वामेवाराधयिष्यामि त्वं च मे वरदो भव ॥ ७३.४४ ॥

यत् त्वयोक्तं वदस्वेति देवदेव उमापते ।

सोऽहं वडामि त्वां देवं मेघो भूत्वा शतं समाः ॥ ७३.४५ ॥

अेवमुक्त्वा हरिर्मैधः स्वयं भूत्वा मधेश्वरम् ।

उज्ज्वलारज्जलात् तस्माद्वाङ्मयं येदमुवाच ह ॥ ७३.४६ ॥

य अेते दश चैकश्च पुरुषाः प्राकृताः प्रभो ।

ते वैराजा मर्डी याता आदित्या इति संज्ञिताः ॥ ७३.४७ ॥

मदंशो द्वादशो यस्तु विष्णुनामा महीतले ।

अवतीर्णो भवन्तं तु आराधयति शङ्कर ॥ ७३.४८ ॥

अेवमुक्त्वा स्वकांश्यात् सृष्ट्वादित्यं धनं तथा ।

नारायणः शब्दवच्य न विद्मः क्व लयं गतः ॥ ७३.४९ ॥

रुद्र उवाच ।

श्रेयमेव उरिर्देवः सर्वगः सर्वभावनः ।

वरदोऽभूत् पुरा मर्त्यं तेनाहं देवतैर्वरः ॥ ७३.५० ॥

नारायणात् परो देवो न भूतो न भविष्यति ।

श्रेतद्रुद्रस्यं वेदानां पुराणानां च सत्तम ।

मया वः कीर्तितं सर्वं यथा विष्णुरिच्छेज्यते ॥ ७३.५१ ॥

॥ इति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥

श्रीवराहपुराणे यतुःसप्ततितमोऽध्यायः

श्रीवराह उवाच ।

पुनस्ते ऋषयः सर्वे तं पप्रच्छुः सनातनम् ।

रुद्रं पुराणपुरुषं शाश्वतं ध्रुवमव्ययम् ।

विश्वरूपमजं शम्भुं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ ७४.१ ॥

ऋषय विशुः ।

त्वं परः सर्वदेवानामस्माकं च सुरेश्वर ।

पृथ्वांस्तेन त्वां प्रश्नमेकं तद्भक्तुमर्हसि ॥ ७४.२ ॥

भूमिप्रमाणासंस्थानं पर्वतानां च विस्तरम् ।

समुद्राणां नदीनां च ब्रह्माण्डस्य च विस्तरम् ।

अस्माकं ब्रूहि कृपया देवदेव उमापते ॥ ७४.३ ॥

रुद्र उवाच ।

सर्वेष्वेव पुराणेषु भूर्लोकः परिकीर्त्यते ।

ब्रह्मविष्णुभवादीनां वायव्ये च सविस्तरम् ॥ ७४.४ ॥

धृतीनां च प्रवक्ष्यामि समासाद्गः क्षमान्तरम् ।

तन्निबोधत धर्मज्ञा गदतो मम सत्तमाः ॥ ७४.५ ॥

योऽसौ सकलविधावबोधितपरमात्मरूपी विगतकल्मषः

परमाणुरयिन्त्यात्मा नारायणः सकललोका लोकव्यापी

पीताम्बरोरुवक्षः क्षितिधरो गुणतोमुष्यतस्तु -

अणुमण्डदीर्घद्वयमकृशमलोहितमित्येवमाद्योपलक्षित -

विज्ञानमात्ररूपम् । स भगवांस्त्रिप्रकारः सत्त्वरजस्तमोद्भक्तः

सलिलं ससर्ज । तस्य सृष्ट्वानाद्विपुरुषः परमेश्वरो नारायणः
 सकलजगन्मयः सर्वमयो देवमयो यज्ञमय आपोमय
 आपोमूर्तिर्योगनिद्रया सुप्तस्य तस्य नाभौ तदब्जं निःससार ।
 तस्मिन्सकलवेदनिधिरयिन्त्यात्मा परमेश्वरो ब्रह्मा प्रजापति-
 रभवत् स य सनकसनन्दनसन्तुमारादीन् ज्ञानधर्मिणः
 पूर्वमुत्पाद्य पश्चान्मनुं स्वायम्भुवं मरीच्यादीन् दक्षान्तान् ससर्ज ।
 यः स्वायम्भुवो मनुर्भगवता सृष्टस्तस्मादारभ्य भुवनस्यातिविस्तरो
 वाण्यते । तस्य य मनोद्भौ पुत्रौ बभूवुः प्रियव्रतोत्तानपादौ ।
 प्रियव्रतस्य दश पुत्रा बभूवुः । आग्नीध्रोऽग्निबाहुर्मैघो मेघातिथिर्ध्रुवो
 ज्योतिष्मान् धृतिमान् उव्यवपुष्मत्सवनान्ताः ।
 स य प्रियव्रतः सप्तद्वीपेषु सप्त पुत्रान् स्थापयामास ।
 तत्र याग्नीध्रं जम्बूद्वीपेश्वरं यञ्जे ।
 शाकद्वीपेश्वरं मेघातिथिं कुशे ज्योतिष्मन्तं क्रौञ्चे धृतिमन्तं
 शाल्मले वपुष्मन्तं गोमेदस्येश्वरं उव्यं पुष्कराधिपतिं सवनमिति ।
 पुष्करेशस्यापि सवनस्य द्वौ पुत्रौ मडावीतघातकी भवेताम् ॥
 तयोर्दशौ गोमेदश्च नाम्ना व्यवस्थितौ ।
 घातकेर्घातकीभ्यश्च कुमुदस्य य कौमुदम् ।
 शाल्मलाधिपतेरपि वपुष्मन्तस्य त्रयः पुत्राः सकुशवैद्युतश्रुमूतनामानः ।
 सकुशस्य सकुशनामा देशः वैद्युतस्य वैद्युतः ।
 श्रुमूतस्य श्रुमूत इति अयेते शाल्मलेर्दशौ इति तथा य धृतिमतः सप्त
 पुत्रकाः कुशलो मनुगोष्ठौषणः पीवरोधान्धकारकमुनिदुन्दुभिश्चेति ।
 तन्नाम्ना क्रौञ्चे सप्त मडादेशनामानि ।
 कुशद्वीपेश्वरस्यापि ज्योतिष्मतः सप्तैव पुत्रास्तद्यथा
 उद्भिदो वेणुमांश्चैव रथोपलम्बनो धृतिः प्रभाकरः कपिल इति ।
 तन्नामान्येव वर्षाणि द्रष्टव्यानि ।
 शाकाधिपस्यापि सप्त पुत्रा मेघातिथेस्तद्यथा
 शान्तभयशिशिरसुभोदयन्नन्दशिवक्षेमकम्बुवा इति ।
 अयेते सप्त पुत्राः अेतन्नामान्येव वर्षाणि ।
 अथ जम्बूद्वीपेश्वरस्यापि आग्नीध्रस्य नव पुत्रा बभूवुः ।
 तद्यथा नाभिः डिम्पुरुषो हरिवर्ष इलावृतो रम्यको
 उरिण्मयः कुरुर्बद्राश्वः केतुमालश्चेति । अेतन्नामान्येव वर्षाणि ।

नाभेर्भ्रमवन्तं डेमकूटे किम्पुरुषं नैषधं हरिवर्षं
मेरुमध्यमिलावृत्तं नीलं रभ्यकं श्रेतं डिरेणमयं
उत्तरं य शृङ्गवतः कुरवो मात्यवन्तं भद्राश्र्वं
गन्धमादनं डेतुमालमिति । अवं स्वायम्भुवेऽन्तरे भुवनप्रतिष्ठा ।
कल्पे कल्पे शैवमेव सप्त सप्त पार्थिवैः डियते भूमेः पालनं
व्यवस्था य । ओष स्वभावः कल्पस्य सदा भवतीति ।
अत्र नाभेः सर्गं कथयामि । नाभिर्मरुदेव्यां पुत्रमजनयद्-
ऋषभनामानम् । तस्य भरतो जज्ञे पुत्रश्च तावदग्रजः ।
तस्य भरतस्य पिता ऋषभो डिमार्देर्दक्षिणं वर्षमदाद्भारतं नाम ।
भरतस्यापि पुत्रः सुमतिर्नामा ।
तस्य राज्यं दत्त्वा भरतोऽपि वनं ययौ ।
सुमतेस्तेजस्तत्पुत्रः सत्सुर्नामा । तस्यापीन्द्रद्युम्नो नाम ।
तस्यापि परमेष्ठी तस्यापि प्रतिडर्ता तस्य निष्पातः
निष्पातस्य उन्नेता उन्नेतुरथ्यभावस्तथ्योद्राता तस्य
प्रस्तोता प्रस्तोतुश्च विभुः विभोः पृथुः पृथोरनन्तः
अनन्तस्यापि गयः गयस्य नयस्तस्य विराटः ।
तस्यापि मडावीर्यस्ततः सुधीमान् धीमतो मडान्
मडतो भौमनो भौमनस्य त्वष्टा त्वष्टृर्विरजाः
तस्य राजो राजस्य शतजित् ।
तस्य पुत्रशतं जज्ञे तेनेमा वद्धिताः प्रजाः ।
तैरिदं भारतं वर्षं सप्तद्वीपं समाङ्कितम् ॥ ७४.६ ॥
तेषां वंशप्रसूत्या तु भुक्तेयं भारती प्रजा ।
इतन्नेतादियुक्त्या तु युगाप्या ड्येकसप्ततिः ॥ ७४.७ ॥
भुवनस्य प्रसङ्गेन मन्वन्तरमिदं शुभम् ।
स्वायम्भुवं य कथितं मनोर्द्धीपान्निबोधत ॥ ७४.८ ॥
॥ इति श्रीवराडपुराणे भगवच्छास्त्रे यतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥

श्रीवराडपुराणे पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।

अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि जम्बूद्वीपं यथातथम् ।

सङ्ख्यां यापि समुद्राणां द्वीपानां चैव विस्तरम् ॥ ७५.१ ॥

यावन्ति चैव वर्षाणि तेषु नद्यश्च याः स्मृताः ।

महाभूतप्रमाणां य गतिं यन्द्रार्कयोः पृथक् ॥ ७५.२ ॥

द्वीपभेदसहस्राणि सप्तस्वन्तर्गतानि च ।

न शक्यन्ते कमेणोऽवक्तुं चैर्विततं जगत् ॥ ७५.३ ॥

सप्तद्वीपान् प्रवक्ष्यामि यन्द्रादित्यग्रहैः सह ।

येषां मनुष्यास्तर्कैश्च प्रमाणाणि प्रयक्षते ॥ ७५.४ ॥

अश्विन्याः भलु ये भावा न तांस्तर्कैश्च साधयेत् ।

प्रकृतिभ्यः परं यच्च तदश्विन्यं विभाव्यते ॥ ७५.५ ॥

नव वर्षं प्रवक्ष्यामि जम्बूद्वीपं यथातथम् ।

विस्तरान्माण्डलाख्यैव योजनैस्तन्निर्भोधत ॥ ७५.६ ॥

शतमेकं सहस्राणां योजनानां समन्ततः ।

नानाजनपदादीर्णां योजनैर्विविधैः शुभैः ॥ ७५.७ ॥

सिद्धयारणसङ्घीर्णां पर्वतरूपशोभितम् ।

सर्वधातुविवृद्धैश्च शिलाजालसमुद्भवैः ।

पर्वतप्रभवामिश्च नदीभिः सर्वतश्चितम् ॥ ७५.८ ॥

जम्बूद्वीपः पृथुः श्रीमान् सर्वतः परिमाणुलः ।

नवभिश्चावृतः श्रीमान् भुवनैर्भूतभावनः ॥ ७५.९ ॥

लवणेन समुद्रेण सर्वतः परिवारितः ।

जम्बूद्वीपस्य विस्तारात् समेन तु समन्ततः ॥ ७५.१० ॥

तस्य प्रागायता दीर्घा षडेते वर्षपर्वताः ।

उभयत्रावगाढाश्च समुद्रौ पूर्वापश्चिमौ ॥ ७५.११ ॥

डिमप्रायश्च डिमवान् डेमकूटश्च डेमवान् ।

सर्वत्र सुसुभश्चापि निषधः पर्वतो मडान् ॥ ७५.१२ ॥

यतुर्वर्णः स सौवर्णो मेरुश्चोल्बमयो गिरिः ।

वृत्ताकृतिप्रमाणाश्च यतुरस्त्रः समुच्छ्रितः ॥ ७५.१३ ॥

नानावर्णस्तु पार्श्वेषु प्रजापतिगुणान्वितः ।

नाभिमण्डलसम्भूतो ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ७५.१४ ॥

पूर्वतः श्वेतवर्णस्तु ब्रह्मण्यं तेन तस्य तत् ।
 पीतश्च दक्षिणोनासौ तेन वैश्वत्वमिष्यते ॥ ७५.१५ ॥
 भृङ्गापत्रनिभश्चासौ पश्चिमेन यतोऽथ सः ।
 तेनास्य शूद्रता प्रोक्ता मेरोर्नामार्थकर्मणः ॥ ७५.१६ ॥
 पार्श्वमुत्तरतस्तस्य रक्तवर्णं विभाव्यते ।
 तेनास्य क्षत्रभावः स्यादिति वर्णाः प्रकीर्तिताः ॥ ७५.१७ ॥
 वृत्तः स्वभावतः प्रोक्तो वर्णतः परिमाणतः ।
 नीलश्च वैदूर्यमयः श्वेतशुक्लो हिरण्यमयः ।
 मयूरभर्त्विवर्णस्तु शातकौम्भश्च शृङ्गवान् ॥ ७५.१८ ॥
 अंते पर्वतराजानः सिद्धयारण्यसेविताः ।
 तेषामन्तरविष्कम्भो नवसाडस्र उच्यते ॥ ७५.१९ ॥
 मध्ये त्विलावृतं नाम मडामेरोः स सम्भवः ।
 नवैव तु सडस्राणि विस्तीर्णः सर्वतश्च सः ॥ ७५.२० ॥
 मध्यं तस्य मडामेरुर्विधूमं षव पावकः ।
 वेद्यर्द्धं दक्षिणं मेरोरुत्तरार्द्धं तथोत्तरम् ॥ ७५.२१ ॥
 वर्षाणि यानि षडत्र तेषां ते वर्षपर्वताः ।
 योजनाग्रं तु वर्षाणां सर्वेषां तद्विधीयते ॥ ७५.२२ ॥
 द्वे द्वे वर्षे सडस्राणां योजनानां समुच्छ्रयः ।
 जम्बूद्वीपस्य विस्तारस्तेषामायाम उच्यते ॥ ७५.२३ ॥
 योजनानां सडस्राणि शतौ द्वौ थायतौ गिरी ।
 नीलश्च निषधश्चैव ताभ्यां डीनाश्च ये परे ।
 श्वेतश्च उमकूटश्च डिमवाञ्छृङ्गवांश्च यः ॥ ७५.२४ ॥
 जम्बूद्वीपप्रमाणेन निषधः परिकीर्तितः ।
 तस्माद्दृवाद्दशभागेन उमकूटः प्रलीयते ।
 डिमवान् विंशभागेन उमकूटात् प्रलीयते ॥ ७५.२५ ॥
 अष्टाशीतिसडस्राणि उमकूटो मडागिरिः ।
 अशीतिर्डिमवान् शैल आयतः पूर्वपश्चिमे ॥ ७५.२६ ॥

द्वीपस्य माण्डवीभावाद्ग्रासवृद्धी प्रकीर्त्यते ।
 वर्षाणां पर्वतानां च यथा येमे तथोत्तरम् ॥ ७५.२७ ॥
 तेषां मध्ये जनपदास्तानि वर्षाणि यैव तत् ।
 प्रपातविषमैस्तैस्तु पर्वतैरावृतानि तु ॥ ७५.२८ ॥
 सन्ततानि नदीभिर्द्वैरगभ्यानि परस्परम् ।
 वसन्ति तेषु सत्वानि नानाजातीनि सर्वशः ॥ ७५.२९ ॥
 अेतद्धैमवतं वर्षं भारती यत्र सन्ततिः ।
 उेमकूटं परं यत्र नाम्ना डिम्पुरुषोत्तमः ॥ ७५.३० ॥
 उेमकूटात् तु निषधं हरिवर्षं तद्गुह्यते ।
 हरिवर्षात् परं यैव मेरुपार्श्वं षलावृतम् ॥ ७५.३१ ॥
 षलावृतात् परं नीलं रभ्यकं नाम विश्रुतम् ।
 रभ्यकाख्यं परं श्वेतं विश्रुतं तद्विरण्मयम् ।
 विरण्मयात् परं यैव शृङ्गवन्तं कुरुः स्मृतम् ॥ ७५.३२ ॥
 धनुःसंस्थे तु द्वे वर्षे विज्ञेये दक्षिणोत्तरे ।
 द्वीपानि षलु यत्वारि यतुरसमिलावृतम् ॥ ७५.३३ ॥
 अर्वाङ्ग्यं निषधस्याथ वेधर्धं दक्षिणं स्मृतम् ।
 परं शृङ्गवतो यख्यं वेधर्धं हि तद्गुह्यम् ॥ ७५.३४ ॥
 वेधर्धं दक्षिणे त्रीणि वर्षाणि त्रीणि चोत्तरे ।
 तयोर्मध्ये तु विज्ञेयो यत्र मेरुस्त्वलावृतः ॥ ७५.३५ ॥
 दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण च ।
 उदगायतो मडाशैलो माव्यवान्नाम पर्वतः ॥ ७५.३६ ॥
 योजनानां सलस्रे द्वे विष्कम्भोऽख्यं अेव च ।
 आयामतश्चतुस्त्रिंशत् सलस्राणि प्रकीर्तितः ॥ ७५.३७ ॥
 तस्य प्रतीच्यां विज्ञेयः पर्वतो गन्धमादनः ।
 आयामोऽख्यविस्तारात् तुल्यो माव्यवता तु सः ॥ ७५.३८ ॥
 परिमाणस्तयोर्मध्ये मेरुः कनकपर्वतः ।
 यतुर्वर्णः ससौवर्णश्चतुरस्रः समुच्छ्रितः ॥ ७५.३९ ॥
 अव्यक्ता धातवः सर्वे समुत्पन्ना जलादयः ।

अव्यक्तात् पृथिवीपद्मं मेरुस्तस्य य कर्णिका ॥ ७५.४० ॥
 यत्तुष्यन्नं समुत्पन्नं व्यक्तं पञ्चगुणं मद्यत् ।
 ततः सर्वाः समुद्भूता वितता हि प्रवृत्तयः ॥ ७५.४१ ॥
 अनेककल्पज्ज्वल्लिः पुरुषैः पुण्यकारिभिः ।
 कृतात्मभिर्महात्मभिः प्राप्यते पुरुषोत्तमः ॥ ७५.४२ ॥
 महायोगी महादेवो जगद्ध्येयो जनार्दनः ।
 सर्वलोकगतोऽनन्तो व्यापको मूर्तिरव्ययः ॥ ७५.४३ ॥
 न तस्य प्राकृता मूर्तिर्मासमेदोऽस्थिसम्भवा ।
 योगित्वाञ्छ्वेत्वाञ्च सत्त्वउपधरो विभुः ॥ ७५.४४ ॥
 तन्निमित्तं समुत्पन्नं लोके पद्मं सनातनम् ।
 कल्पशेषस्य तस्यादौ कालस्य गतिरीदृशी ॥ ७५.४५ ॥
 तस्मिन् पद्मे समुत्पन्नो देवदेवश्चतुर्भुजः ।
 प्रजापतिपतिर्देव एशानो जगतः प्रभुः ॥ ७५.४६ ॥
 तस्य बीजनिर्गर्गं हि पुष्करस्य यथार्थवत् ।
 कृत्स्नं प्रजानिर्गर्गं विस्तरेशैव वार्यते ॥ ७५.४७ ॥
 तदम्बु वैष्णवः कायो यतो रत्नविभूषितः ।
 पद्माकारा समुत्पन्ना पृथिवी सवनद्रुमा ॥ ७५.४८ ॥
 तत् तस्य लोकपद्मस्य विस्तरं सिद्धभाषितम् ।
 वार्यमानं विभागेन कमलः शृङ्खल द्विजः ॥ ७५.४९ ॥
 महावर्षाणि ध्यातानि यत्वार्यत्र य संस्थिताः ।
 तत्र पर्वतसंस्थानो मेरुर्नाम महाजलः ॥ ७५.५० ॥
 नानावर्णः स पार्श्वेषु पूर्वतः श्वेत उच्यते ।
 पीतं य दक्षिणं तस्य भृङ्गवर्णं तु पश्चिमम् ॥ ७५.५१ ॥
 उत्तरं रक्तवर्णं तु तस्य पार्श्वं महात्मनः ।
 मेरुस्तु शोभते शुक्लो राजवंशे तु धिष्ठितः ॥ ७५.५२ ॥
 तरुणादित्यसङ्काशो विधूम एव पावकः ।
 योजनानां सडस्राणि यतुराशीतिरुच्छ्रितः ॥ ७५.५३ ॥

प्रविष्टः षोडशाधस्ताद्विस्तृतः षोडशैव तु ।
 शरावसंस्थितत्वाय्य द्वात्रिंशन्मूर्ध्नि विस्तृतः ॥ ७५.५४ ॥
 विस्तारस्त्रिगुणश्चास्य परिणालः समन्ततः ।
 मण्डलेन प्रमाणेन व्यस्यमानं तद्विष्यते ॥ ७५.५५ ॥
 नवतिश्च सडस्त्राणि योजनानां समन्ततः ।
 ततः षट्काधिकानां य व्यस्यमानं प्रकीर्तितम् ।
 यतुरस्येण मानेन परिणालः समन्ततः ॥ ७५.५६ ॥
 स पर्वतो मडादिव्यो द्विव्यौषधिसमन्वितः ।
 स वनैरावृतः सर्वो जातउपमयैः शुभैः ॥ ७५.५७ ॥
 तत्र देवगणाः सर्वे गन्धर्वोरगराक्षसाः ।
 शैलराजे प्रमोदन्ते तथैवाप्सरसां गणाः ॥ ७५.५८ ॥
 स तु मेरुः परिवृतो भवनैर्भूतभावनैः ।
 यत्वारो यस्य देशास्तु नानापार्श्वेषु धिष्ठिताः ॥ ७५.५९ ॥
 भद्राश्वो भारतश्चैव केतुमालश्च पश्चिमे ।
 उत्तरे कुरवश्चैव कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ ७५.६० ॥
 कर्णिका तस्य पद्मस्य समन्तात् परिमण्डला ।
 योजनानां सडस्त्राणि योजनानां प्रमाणतः ॥ ७५.६१ ॥
 तस्य केसरजालानि नवषट् य प्रकीर्तिताः ।
 यतुरशीतिरुत्सेधो विवरान्तरगोचराः ॥ ७५.६२ ॥
 त्रिंशद्यापि सडस्त्राणि योजनानां प्रमाणतः ।
 तस्य केसरजालानि विकीर्णानि समन्ततः ॥ ७५.६३ ॥
 शतसाडस्रमायाममशीतिः पृथुलानि य ।
 यत्वारि तत्र पर्णानि योजनानां यतुर्दश ॥ ७५.६४ ॥
 तत्र या सा मया तुभ्यं कर्णिकेत्यभिविष्टता ।
 तां वर्णमानामेकाग्र्यात् समासेन निबोधत ।
 मणिपर्णशतैश्चित्रां नानावर्णप्रभासिताम् ॥ ७५.६५ ॥
 अनेकपर्णनिययं सौवर्णमरुणप्रभम् ।
 कान्तं सडस्रपर्वाणं सडस्रोदरकन्दरम् ।

सडस्रशतपत्रं य वृत्तमेकं नगोत्तमम् ॥ ७५.६६ ॥

मणिरत्नार्पितैः श्रुत्वा मणिभिश्चित्रवेदिङ्कैः ।

सुवर्णमणिचित्राङ्गैर्मणियत्निततोरणैः ॥ ७५.६७ ॥

तत्र ब्रह्मसभा रम्या ब्रह्मर्षिजनसङ्घला ।

नाम्ना मनोप्रती नाम सर्वलोकेषु विश्रुता ॥ ७५.६८ ॥

तत्रेशानस्य देवस्य सडस्रादित्यवर्चसः ।

मडाविमानसंस्थस्य मडिमा वर्त्तते सदा ॥ ७५.६९ ॥

तत्र सर्वे देवगणाश्चतुर्वक्त्रं स्वयम्भुम् ।

धृष्ट्या पूज्यनमस्कारैर्यनीयमुपस्थिताः ॥ ७५.७० ॥

वैस्तदा जितसङ्ख्यैर्ब्रह्मचर्यं मडात्मभिः ।

यीर्णा यारुमनोभिश्च सदाचारपथि स्थितैः ॥ ७५.७१ ॥

सम्यगिष्ट्या य भुङ्क्त्वा य पितृदेवार्चने रताः ।

गुडाश्रमपरास्तत्र विनीता अतिथिप्रियाः ॥ ७५.७२ ॥

गृडिणः शुक्लकर्मस्था विरक्ताः कारणात्मकाः ।

यमैर्नियमदानैश्च दृढनिर्दग्धकिंलिषाः ॥ ७५.७३ ॥

तेषां निवसनं शुक्लब्रह्मलोकमनिन्दितम् ।

उपर्युपरि सर्वासां गतीनां परमा गतिः ।

यतुर्दशसडस्राणि योजनानां तु कीर्तितम् ॥ ७५.७४ ॥

ततोर्द्धरुचिरे कृष्णे तरुणादित्यवर्चसि ।

मडागिरौ ततो रभ्ये रत्नधातुविचित्रिते ॥ ७५.७५ ॥

नैकरत्नसमावासे मणितोरणमन्दिरे ।

मेरोः सर्वेषु पार्श्वेषु समन्तात् परिमण्डले ॥ ७५.७६ ॥

त्रिंशद्योजनसाडस्रं यङ्पादो नगोत्तमः ।

जारुधिश्चैव शैलेन्द्रं धृत्येते उत्तराः स्मृताः ॥ ७५.७७ ॥

येतेषां शैलमुष्यानामुत्तरेषु यथाङ्कमः ।

स्थवीरन्तरद्रोण्यश्च सरांसि य निबोधत ॥ ७५.७८ ॥

दशयोजनविस्तीर्णा यङ्पादोपनिर्गता ।

सा तूद्रध्ववाडिनी यापि नदी भूमौ प्रतिष्ठिता ॥ ७५.७९ ॥

सा पुर्याममरावत्यां इममाणेन्दुसप्रभा ।
 तथा तिरस्कृता वाऽपि सूर्येन्दुज्योतिषां गाणाः ॥ ७५.८० ॥
 उदयास्तमिते सन्ध्ये ये सेवन्ते द्विजोत्तमाः ।
 तान् तुष्यन्ते द्विजाः सर्वानष्टाव्ययलोत्तमान् ॥ ७५.८१ ॥
 परिभ्रमज्ज्योतिषां या सा रुद्रेन्द्रमता शुभा ॥ ७५.८२ ॥
 ॥ इति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

श्रीवराहपुराणे षट्सप्ततितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।
 तस्यैव भेरोः पूर्वे तु देशे परमवर्चसे ।
 यङ्गपादपरिक्षिप्ते नानाधातुविराजिते ॥ ७६.१ ॥
 तत्र सर्वामरपुरं यङ्गपादसमुद्धतम् ।
 दुर्धर्षं बलदृमानां देवदानवरक्षसाम् ।
 तत्र जाम्बूनदमयः सुप्राकारः सुतोराणः ॥ ७६.२ ॥
 तस्याभ्युत्तरपूर्वे तु देशे परमवर्चसे ।
 अलोकजनसम्पूर्णा विमानशतसङ्कुला ॥ ७६.३ ॥
 मडावापिसमायुक्ता नित्यं प्रमुदिता शुभा ।
 शोभिता पुष्पशबलैः पताकाध्वजमालिनी ॥ ७६.४ ॥
 देवैर्यक्षोऽप्सरोभिश्च ऋषिभिश्च सुशोभिता ।
 पुरन्दरपुरी रम्या समृद्धा त्वमरावती ॥ ७६.५ ॥
 तस्या मध्येऽमरावत्या वज्रवैदूर्यवेदिका ।
 त्रैलोक्यगुणविष्याता सुधर्मा नाम वै सभा ॥ ७६.६ ॥
 तत्रास्ते श्रीपतेः श्रीमान् सडस्राक्षः शचीपतिः ।
 सिद्धादिभिः परिवृतः सर्वाभिर्देवयोनिभिः ॥ ७६.७ ॥
 तत्र यैव सुवंशः स्याद्भास्करस्य मडात्मनः ।
 साक्षात् तत्र सुराध्यक्षः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ७६.८ ॥
 तस्याश्च दिक्षु विस्तीर्णा तत्तद्गुणसमन्विता ।

तेजोवती नाम पुरी दुताशस्य मलात्मनः ॥ ७६.८ ॥
 तत्तद्गुणवती रम्या पुरी वैवस्वतस्य च ।
 नाम्ना संयमनी नाम पुरी त्रैलोक्यविश्रुता ॥ ७६.१० ॥
 तथा यतुर्थे द्विगभागे नैरृताधिपतेः शुभा ।
 नाम्ना कृष्णावती नाम विरुपाक्षस्य धीमतः ॥ ७६.११ ॥
 पञ्चमे ष्युत्तरपुटे नाम्ना शुद्धवती पुरी ।
 उदकाधिपतेः ज्याता वरुणस्य मलात्मनः ॥ ७६.१२ ॥
 तथा पञ्चोत्तरे देवस्वस्थोत्तरपुटे पुरी ।
 वायोर्गन्धवती नाम ज्याता सर्वगुणोत्तरा ॥ ७६.१३ ॥
 तस्थोत्तरपुटे रम्या गुड्यकाधिपतेः पुरी ।
 नाम्ना मडोदया नाम शुभा वैदूर्यवेदिका ॥ ७६.१४ ॥
 तथाष्टमेऽन्तरपुटे ईशानस्य मलात्मनः ।
 पुरी मनोहरा नाम भूतैर्नामाविधैर्युता ।
 पुष्पैर्धन्यैश्च विविधैर्वनैराश्रमसंस्थितैः ॥ ७६.१५ ॥
 प्रार्थते देवलोकोऽयं स स्वर्ग इति कीर्तितः ॥ ७६.१६ ॥
 ॥ इति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

श्रीवराहपुराणे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।
 यद्वेत्तुं कर्णिकामूलं मेरोर्मध्यं प्रकीर्तितम् ।
 तद्योजनसहस्राणि सङ्ख्यया मानतः स्मृतम् ॥ ७७.१ ॥
 यत्वारिशत् तथा याद्यौ सहस्राणि तु माण्डवैः ।
 शैलराजस्य तत्तत्र मेरुमूलमिति स्मृतम् ॥ ७७.२ ॥
 तेषां गिरिसहस्राणामनेकानां मडोच्छ्रयः ।
 द्विगद्यौ च पुनस्तस्य मर्यादापर्वताः शुभाः ॥ ७७.३ ॥
 जठरो देवकूटश्च पूर्वस्थां द्विशि पर्वतौ ।
 पूर्वपश्चायतावेतावर्णवान्तर्ध्ववस्थितौ ।
 मर्यादापर्वतानेतानष्टानाडुर्मनीषिणः ॥ ७७.४ ॥

योऽसौ मेरुर्द्विजश्रेष्ठाः प्रोक्तः कनकपर्वतः ।
 विष्णुभ्रमांस्तस्य वक्ष्यामि शृणुध्वं गदतस्तु तान् ॥ ७७.५ ॥
 मडापादास्तु यत्वारो मेरोरथ यतुर्दिशम् ।
 यैर्न ययाल विष्टब्धा समद्रीपवती मडी ॥ ७७.६ ॥
 दशयोजनसाडस्रं व्यायामस्तेषु शङ्क्यते ।
 तिर्यगूर्ध्वं च रञ्चिता हरितालतटैर्वृताः ॥ ७७.७ ॥
 मनःशिलादरीभिश्च सुवर्णमणिचित्रिताः ।
 अनेकसिद्धभवनैः क्रीडास्थानैश्च सुप्रभाः ॥ ७७.८ ॥
 पूर्वोऽत्र मन्दरस्तस्य दक्षिणो गन्धमादनः ।
 विपुलः पश्चिमे पार्श्वे सुपार्श्वश्चोत्तरे स्थितः ॥ ७७.९ ॥
 तेषां शृङ्गेषु यत्वारो मडावृक्षाः प्रतिष्ठिताः ।
 देवदैत्याप्सरोभिश्च सेविता गुणसञ्चयैः ॥ ७७.१० ॥
 मन्दरस्य गिरेः शृङ्गे कदम्बो नाम पादपः ।
 प्रलम्बशाभाशिखरः कदम्बश्चैत्यपादपः ॥ ७७.११ ॥
 मडाकुम्भप्रमाणैश्च पुष्पैर्विकचकेसरैः ।
 मडागन्धमनोज्ञैश्च शोभितः सर्वकालजैः ॥ ७७.१२ ॥
 समासेनापरिवृतो लुवनैर्भूतभावनैः ।
 सडस्रमधिकं सोऽथ गन्धेनापूरयन् दिशः ॥ ७७.१३ ॥
 भद्राश्वो नाम वृक्षोऽयं वर्षाद्रिः केतुसम्भवः ।
 कीर्तिमान् रुपवाञ्छ्रीमान् मडापादपपादपः ।
 यत्र साक्षाद्दृषीदेशः सिद्धसङ्घैर्निषेव्यते ॥ ७७.१४ ॥
 तस्य भद्रकदम्बस्य तथाश्वदनो हरिः ।
 प्राप्तवांश्चामरश्रेष्ठः स छि सानुं पुनः पुनः ॥ ७७.१५ ॥
 तेन यालोडितं वर्षं सर्वद्विपदनायकः ।
 यस्य नाम्ना समाप्यातो भद्राश्वेति न संशयः ॥ ७७.१६ ॥
 दक्षिणस्यापि शैलस्य शिखरे देवसेविते ।
 जम्बूसङ्घः पुष्पकृला मडाशाण्डोपशोभितः ॥ ७७.१७ ॥

तस्या ष्यतिप्रमाणानि स्वादूनि य मृदूनि य ।
 कृलान्यमृतकल्पानि पतन्ति गिरिमूर्धनि ॥ ७७.१८ ॥
 तस्माद्गिरिवरश्रेष्ठात् कृलप्रस्थ-न्वाङ्घ्रिनी ।
 द्रिव्या जाम्बूनदी नाम प्रवृत्ता मधुवाङ्घ्रिनी ॥ ७७.१९ ॥
 तत्र जाम्बूनदं नाम सुवर्णमनलप्रभम् ।
 देवालङ्कारमतुलमुत्पन्नं पापनाशनम् ॥ ७७.२० ॥
 देवदानवगन्धर्वयक्षराक्षसगुह्यकाः ।
 पपुस्तदमृतप्रप्यं मधु जम्बूकृलस्रवम् ॥ ७७.२१ ॥
 सा केतुर्दक्षिणे वर्षे जम्बूलोकेति विश्रुता ।
 यस्या नाम्ना समाख्याता जम्बूद्वीपेति मानवैः ॥ ७७.२२ ॥
 विपुलस्य य शैलस्य दक्षिणेन मडात्मनः ।
 जातः शङ्गेति सुमहानश्चत्यश्चेति पादपः ॥ ७७.२३ ॥
 मङ्गोच्छ्रायो मडास्कन्धो नैकसत्त्वगुणालयः ।
 कुम्भप्रमाणी रुचिरैः क्लृवैः सर्वर्तुकैः शुभैः ॥ ७७.२४ ॥
 स केतुः केतुमालानां देवगन्धर्वसेवितः ।
 केतुमालेति विख्यातो नाम्ना तत्र प्रकीर्तितः ।
 तन्निर्बोधत विप्रेन्द्रा निरुक्तं नामकर्मणः ॥ ७७.२५ ॥
 क्षीरोदमथने वृत्ते माला स्कन्धे निवेशिताः ।
 छन्द्रेण यैत्यकेतोस्तु केतुमालस्ततः स्मृतः ।
 तेन तस्त्रिभित्तं वर्षं केतुमालेति विश्रुतम् ॥ ७७.२६ ॥
 सुपार्श्वस्योत्तरे शङ्गे वटो नाम मडाद्रुमः ।
 न्यग्रोधो विपुलस्कन्धो यस्त्रियोजनमण्डलः ॥ ७७.२७ ॥
 माल्यदामकलापैश्च विविधैस्तु समन्ततः ।
 शाष्पाभिर्लम्बमानाभिः शोभितः सिद्धसेवितः ॥ ७७.२८ ॥
 प्रलम्बकुम्भसदृशैर्होमवर्णैः क्लृवैः सदा ।
 स ष्युत्तरकुडुणं तु केतुवृक्षः प्रकाशते ॥ ७७.२९ ॥
 सनत्कुमारावरजा मानसा ब्रह्मणः सुताः ।
 सप्त तत्र मडाभागाः कुरवो नाम विश्रुताः ॥ ७७.३० ॥

तत्र स्थिरगतैर्ज्ञानैर्विरजस्कैर्महात्मभिः ।
 अक्षयः क्षयपर्यन्तो लोकः प्रोक्तः सनातनः ॥ ७७.३१ ॥
 तेषां नामाङ्कितं वर्षं सप्तानां वै महात्मनाम् ।
 द्विविधेऽयं विख्याता उत्तराः दुरवः सदा ॥ ७७.३२ ॥
 ॥ इति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥

श्रीवराहपुराणे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।
 तथा यतुर्णां वक्ष्यामि शैवेन्द्राणां यथाक्रमम् ।
 अनुविन्द्धानि रम्याणि विडङ्गैः कूजितानि च ॥ ७८.१ ॥
 अनेकपक्षियुक्तात्मशृङ्गाणि सुभङ्गानि च ।
 देवानां दिव्यनारीभिः समं क्रीडामयानि च ॥ ७८.२ ॥
 किन्नरोद्गीतघुष्टानि शीतमन्दसुगन्धिभिः ।
 पवनैः सेव्यमानानि रमणीयतराणि च ॥ ७८.३ ॥
 यतुर्द्विभ्रु विराजन्ते नामतः शृणुतानघाः ।
 पूर्वे चैत्ररथं नाम दक्षिणे गन्धमादनम् ।
 प्रभावेण सुतोयानि नवभण्डयुतानि च ॥ ७८.४ ॥
 वनषण्डांस्तथाऽऽकम्प्य देवता ललनायुताः ।
 यत्र क्रीडन्ति योद्देशे मुदा परमया युताः ॥ ७८.५ ॥
 अनुबन्धानि रम्याणि विडङ्गैः कूजितानि च ।
 रत्नोपकीर्णतिथानि महापुण्यजलानि च ॥ ७८.६ ॥
 अनेकजलयन्त्रैश्च नादितानि मडान्ति च ।
 शाष्माभिर्लम्बमानाभी रुवत्पक्षिकुलालिभिः ॥ ७८.७ ॥
 कमलोत्पलकङ्कहारशोभितानि सरांसि च ।
 यतुर्षु तेषु गिरिषु नानागुणयुतेषु च ॥ ७८.८ ॥
 अरुणोदं तु पूर्वेषु दक्षिणे मानसं स्मृतम् ।
 असितोदं पश्चिमे च महात्प्रदं तथोत्तरे ।
 कुमुदैः श्वेतकपिलैः कङ्कारैर्भूषितानि च ॥ ७८.९ ॥

अरुणोद्यस्य ये शैलाः प्राच्या वै नामतः स्मृताः ।
 तान् कीर्त्यमानांस्तत्त्वेन शृणुष्व गदतो मम ॥ ७८.१० ॥
 विकङ्को मणिशृङ्गश्च सुपात्रश्चोपलो मडान् ।
 मडानीलोऽथ कुम्भश्च सुभिन्दुर्मदनस्तथा ॥ ७८.११ ॥
 वेणुनद्धः सुमेधाश्च निषधी देवपर्वतः ।
 धत्येते पर्वतवराः पुण्याश्च गिरयोऽपरे ॥ ७८.१२ ॥
 पूर्वेण मन्दरात् सिद्धाः पर्वताश्च मदायुताः ।
 सरसो मानसस्येह दक्षिणेन मडायलाः ॥ ७८.१३ ॥
 ये कीर्त्तिता मया तुभ्यं नामतस्तान् निबोधत ।
 शैलस्त्रिशिभरश्चैव शिशिरश्चायलोत्तमः ॥ ७८.१४ ॥
 कपिश्च शतमक्षश्च तुरगश्चैव सानुमान् ।
 ताम्राडश्च विषश्चैव तथा श्वेतोदनो गिरिः ॥ ७८.१५ ॥
 समूलश्चैव सरलो रत्नकेतुश्च पर्वतः ।
 अेकमूलो मडाशृङ्गो गजमूलोऽपि शावकः ॥ ७८.१६ ॥
 पञ्चशैलश्च कैलासो हिमवानयलोत्तमः ।
 उत्तरा ये मडाशैलास्तान् वक्ष्यामि निबोधत ॥ ७८.१७ ॥
 कपिलः पिङ्गलो भद्रः सरसश्च मडायलः ।
 कुमुदो मधुमांश्चैव गर्जनो मर्कटस्तथा ॥ ७८.१८ ॥
 कृष्णश्च पाण्डवश्चैव सडस्रशिरसस्तथा ।
 पारियात्रश्च शैलेन्द्रः शृङ्गवानयलोत्तमः ।
 धत्येते पर्वतवराः श्रीमन्तः पश्चिमे स्मृताः ॥ ७८.१९ ॥
 मडाभद्रस्य सरस उत्तरेण द्विजोत्तमाः ।
 ये पर्वताः स्थिता विप्रास्तान् वक्ष्यामि निबोधत ॥ ७८.२० ॥
 डंसकूटो मडाशैलो वृषडंसश्च पर्वतः ।
 कपिञ्जलश्च शैलेन्द्र एन्द्रशैलश्च सानुमान् ॥ ७८.२१ ॥
 नीलः कनकशृङ्गश्च शतशृङ्गश्च पर्वतः ।
 पुष्करो मेघशैलोऽथ विरजाश्चायलोत्तमः ।
 जारुचिश्चैव शैलेन्द्र धत्येते उत्तराः स्मृताः ॥ ७८.२२ ॥

धृत्येतेषां तु मुष्यानामुत्तरेषु यथाङ्कमम् ।
स्थवीरन्तरद्रोण्यश्च सरांसि य निबोधत ॥ ७८.२३ ॥

॥ धति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥

श्रीवराहपुराणे ऐकोनाशीतितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।

सीतान्तस्थायलेन्द्रस्य कुमुदस्यान्तरेण य ।
द्रोण्यां विडङ्गपुष्टायां नानासत्त्वनिषेवितम् ॥ ७८.१ ॥

त्रियोजनशतायामं शतयोजनविस्तृतम् ।
सुरसामलपानीयं रम्यं तत्र सुरोचनम् ॥ ७८.२ ॥

द्रोणमात्रप्रमाणीश्च पुण्डरीकैः सुगन्धिभिः ।
सहस्रशतपत्रैश्च मडापन्नैरलङ्कृतम् ॥ ७८.३ ॥

देवदानवगन्धर्वैर्मंडासर्पैरधिष्ठितम् ।
पुण्यं तच्छ्रीसरो नाम सप्रकाशमिडेड य ॥ ७८.४ ॥

प्रसन्नसविलैः पूर्णं शरण्यं सर्वदेहिनाम् ।
तत्र त्वेकं मडापन्नं मध्ये पद्मवनस्य य ॥ ७८.५ ॥

कोटिपत्रप्रकलितं तरुणादित्यवर्चसम् ।
नित्यं व्याकोशमधुरं यरत्वाद्यतिमण्डलम् ॥ ७८.६ ॥

यारुकेसरजलाढ्यं मत्तल्लमरनादितम् ।
तस्मिन् मध्ये भगवती साक्षात् श्रीर्नित्यमेव हि ।
लक्ष्मीस्तु तं तदावासं मूर्तिमन्तं न संशयः ॥ ७८.७ ॥

सरसस्तस्य तीरे तु तस्मिन् सिद्धनिषेवितम् ।
सदा पुष्पङ्गलं रम्यं तत्र बिल्ववनं मडत् ॥ ७८.८ ॥

शतयोजनविस्तीर्णं द्वियोजनशतायतम् ।
अर्द्धकोशोऽथ्यशिष्यैर्मंडापृक्षैः समन्ततः ।
शाप्सासहस्रकवितैर्मंडास्कन्धैः समाकुलम् ॥ ७८.९ ॥

ह्रुवैः सहस्रसङ्काशैः हरितैः पाण्डुरैस्तथा ।
अमृतस्वादुसदृशैर्भेरीमात्रैः सुगन्धिभिः ॥ ७८.१० ॥

शीर्यद्भिश्च पतद्भिश्च कीर्णाम्भिवनान्तरम् ।
 नाम्ना तच्छ्रीवनं नाम सर्वलोकेषु विश्रुतम् ॥ ७८.११ ॥
 देवादितिः समाकीर्णमष्टाभिः ककुभिः शुभम् ।
 भिल्वाशिभिश्च मुनिभिः सेवितं पुण्यकारिभिः ।
 तत्र श्रीः संस्थिता नित्यं सिद्धसङ्घनिषेविता ॥ ७८.१२ ॥
 अकैकस्याचलेन्द्रस्य मणिशैलस्य यान्तरम् ।
 शतयोजनविस्तीर्णं द्वियोजनशतायतम् ॥ ७८.१३ ॥
 विमलं पद्भुजवनं सिद्धयारण्यसेवितम् ।
 पुष्पं लक्ष्या धृतं भाति नित्यं प्रज्वलतीव च ॥ ७८.१४ ॥
 अर्द्धकोशं यं शिभरैर्मंडास्कन्धैः समावृतम् ।
 प्रकुल्लशाभाशिभरं पिञ्जरं भाति तद्भनम् ॥ ७८.१५ ॥
 द्विबाहुपरिण्डाडैस्तैस्त्रिदस्तायामविस्तृतैः ।
 मनःशिलायूर्णानिलैः पाण्डुकेसरशालिभिः ॥ ७८.१६ ॥
 पुष्पैर्मनोहरैर्व्याप्तं व्याकोशैर्गन्धशोभिभिः ।
 विराजति वनं सर्वं भक्तभ्रमरनादितम् ॥ ७८.१७ ॥
 तद्भनं दानवैर्द्वैत्यैर्गन्धर्वैर्यक्षराक्षसैः ।
 किन्नरैरपसरोभिश्च मंडाभोगैश्च सेवितम् ॥ ७८.१८ ॥
 तत्राश्रमो भगवतः कश्यपस्य प्रजापतेः ।
 सिद्धसाधुगणकीर्णं नानाऽऽश्रमसमाकुलम् ॥ ७८.१९ ॥
 मंडानीलस्य मध्ये तु कुम्भस्य यं गिरेस्तथा ।
 मध्ये सुभा नदी नाम तस्यास्तीरे मडद्भनम् ॥ ७८.२० ॥
 पञ्चाशद्योजनायामं त्रिंशद्योजनमाण्डलम् ।
 रभ्यं तालवनं श्रीमत् कोशाद्धोच्छ्रितपादपम् ॥ ७८.२१ ॥
 मंडाभवैर्मंडासारैः स्थिरैरविचलैः शुभैः ।
 मडदञ्जनसंस्थानैः परिवृत्तैर्मंडाङ्गलैः ॥ ७८.२२ ॥
 मृष्टगन्धगुणोपेतैरुपेतं सिद्धसेवितम् ।
 अौरावतस्य करिणस्तत्रैव समुदाहृतम् ॥ ७८.२३ ॥
 अौरावतस्य रुद्रस्य देवशैलस्य यान्तरे ।

सडस्रयोजनायामा शतथोजनविस्तृता ॥ ७८.२४ ॥

सर्वा ड्येडशिला भूमिर्वृक्षवीरुधवर्जिता ।

आप्सुता पादमात्रेण सलिलेन समन्ततः ॥ ७८.२५ ॥

धृत्येताभ्यन्तरद्रोण्यो नानाकाराः प्रकीर्त्तिताः ।

मेरोः पार्श्वेन विप्रेन्द्रा यथावदनुपूर्वशः ॥ ७८.२६ ॥

॥ धति श्रीवराडपुराणे भगवस्थास्त्रे ऐकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥

श्रीवराडपुराणे अशीतितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।

अथ दक्षिणदिग्व्यवस्थिताः पर्वतद्रोण्यः सिद्धायरिताः

कीर्त्यन्ते । शिशिरपतऽगयोर्मध्ये शुक्लभूमिस्त्रिया

मुक्तलतागलितपादपम् ।

धक्षुक्षेपे च शिषरे पादपैरुपशोभितम् ।

उदुम्बरवनं रभ्यं पक्षिसङ्घनिषेवितम् ॥ ८०.१ ॥

कृलितं तद्भनं भाति मडाकूर्मोपमैः कृलैः ॥

तद्भनं देवयोन्योऽष्टौ सेवन्ते सर्वदैव छि ॥ ८०.२ ॥

वराडपुराण ॥ ८०.३ ॥

तत्र प्रसन्नस्वादुसलिला बहुदका नद्यो वडन्ति ।

तत्राश्रमो भगवतः कर्दमस्य प्रजापतेः ।

नानामुनिजनाकीर्णस्तस्य शतथोजनमेकं परिमाडलं

वनं च । तथा च ताम्नाभस्य शैलस्य पतऽगस्य यान्तरे

शतथोजनविस्तीर्णं द्विगुणायतं बालार्कसदृश-

राज्जुवपुण्डरीकैः समन्ततः सडस्रपत्रैरविरवैरलङ्कृतं

मडत् सरोऽनेकसिद्धगन्धर्वाधुषितम् । तस्य च मध्ये

मडाशिषरः शतथोजनायामस्त्रिंशथोजनविस्तीर्णो-

ऽनेकधातुरत्नभूषितस्तस्य थोपरि मडती रथ्या

रत्नप्राकारतीरणा । तस्यां मडद्विधाधरपुरम् ।

तत्र पुलोमनामा विधाधरराजः शतसडस्रपरीवारः ।

तथा च विशाभायलेन्द्रस्य श्वेतस्य यान्तरे सरः ।

तस्य च पूर्वतीरे मडदाभ्रवनं कनकसङ्काशैः कृत्वै-
रतिसुगन्धिभिर्मडाकुम्भमात्रैः सर्वतश्चितम् ।
देवगन्धर्वाद्यश्च तत्र निवसन्ति ।
समुलस्यायलेन्द्रस्य वसुधारस्य यान्तरे ।
त्रिंशद्विंशतिविस्तीर्णं पञ्चाशद्विंशतयते ॥

बिल्वस्थली नाम तत्र कृत्वानि विद्रुमसङ्काशानि
तैश्च पतद्भिः स्थलमृत्तिका किलत्रा । तां च स्थलीं
सुगुण्यकाद्यः सेवन्ते बिल्वकृत्वाशिनः । तथा च
वसुधाररत्नधारयोरन्तरे विं-त्रिंशद्विंशतिविस्तीर्णं
शतयोजनमायतं सुगन्धिकंशुकवनं सदा कुसुमययस्य
गन्धेन वास्यते योजनशतम् । तत्र सिद्धाधुषितं
जलोपेतं च । तत्र यादित्यस्य देवस्य मडदायतनम् ।
स मासे मासे भगवानवतरति सूर्यः । प्रजापतिं
लोकैकजनकं देवाद्यो नमस्यन्ति । तथा च पञ्चकूटस्य
कैलासस्य यान्तरे सदस्रयोजनायामं विस्तीर्णं शतयोजनं ऽसपाण्डुरं
क्षुद्रसत्त्वैरनाधृष्यं स्वर्गसोपानमिव भूमण्डलम् ।
अथ पश्चिमदिग्भागे व्यवस्थिता गिरिद्रोण्यः कीर्त्यन्ते ।
सुपार्श्वशिभिर्शैलयोर्मध्ये समन्ताद्योजनशतमेकं
भौमशिलातलं नित्यतमं दृस्पशम् । तस्य मध्ये
त्रिंशद्विंशतिविस्तीर्णं मण्डलं वह्निस्थानम् । स च
सर्वकालमनिन्धनो भगवान् लोकक्षयकारी संवर्तकी
ज्वलते । अन्तरे च शैलवरयोः कुमुदाञ्जनयोः
शतयोजनविस्तीर्णं मातुलुङ्गस्थली सर्वसत्त्वाना-
मगम्या । पीतवर्णैः कृत्वैरावृता सती सा स्थली
शोभते । तत्र च पुण्यो ब्रह्मः सिद्धैरुपेतः । बृहस्पते-
स्तद्गन्तम् । तथा च शैलयोः पिञ्जरगौरयोरन्तरेण
सरोद्रोणी ज्यनेकशतयोजनायता मडद्विंशतिश्च षट्पदोद्भुष्टैः
कुमुदैरुपशोभिता । तत्र च भगवतो विष्णोः परमेश्वर-
स्यायतनम् । तथा च शुक्लपाण्डुरयोरपि मडागिर्योरन्तरे
त्रिंशद्विंशतिविस्तीर्णं नवत्यायत अेकः शिलोद्देशो वृक्षविवर्जितः ।
तत्र निष्पङ्गा दीर्घिका सवृक्षा च स्थलपद्मिनी अनेकजातीयैश्च

पद्मैः शोभिता । तस्याश्च मध्ये पञ्चयोजनप्रमाणो मडान्यग्रोध-
वृक्षः । तस्मिंश्चन्द्रशेखरोमापतिर्नीलवासाश्च देवो निवसति
यक्षादिभिरीज्यमानः । सलस्रशिखरस्य गिरेः कुमुदस्य चान्तरे
पञ्चाशद्योजनायामं विशद्योजनविस्तृतमिक्षुक्षेपोऽथ्यशिखरमनेक-
पक्षिरोवितम् । अनेकवृक्षकुलैर्मधुरस्रवैरुपशोभितम् । तत्र
येन्द्रस्य मडानाश्रमो दिव्याभिप्रायनिर्मितः । तथा य
शङ्खकूटऋषभयोर्मध्ये पुरुषस्थली रम्याऽनेकगुणानेक-
योजनायता भिल्वप्रमाणैः कङ्गोलकैः सुगन्धिभिरुपेता ।
तत्र पुरुषरसोन्मत्ताः नागाद्याः प्रतिवसन्ति ।
तथा कपिञ्जलनागशैलयोरन्तरे द्विशतयोजनमायामविस्तीर्णा
शतयोजनस्थली नानावनविभूषिता द्राक्षाभूर्जरभाण्डैरुपेता
अनेकवृक्षवल्लीभिरनेकैश्च
सरौभिरुपेता सा स्थली । तथा य पुष्करमडामेधयोरन्तरे
षष्टियोजनविस्तीर्णा शतायामा पाणितलप्रभ्या मडती स्थली
वृक्षवीरुधविवर्जिता । तस्याश्च पार्श्वे यत्वारि मडानानि सरांसि
यानेकयोजनानाम् । दश पञ्च सप्त तथाष्टौ त्रिंशद्विशति योजनानां
स्थल्यो द्रोण्यश्च । तत्र काश्चिन्मडाघोराः पर्वतकुक्षयः ।

॥ इति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

श्रीवराहपुराणे अेकाशीतितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।

अतः परं पर्वतेषु देवानामवकाशा वार्यन्ते । तत्र योऽसौ
शान्ताप्यः पर्वतस्तस्योपरि मडेन्द्रस्य कीडास्थानम् ।
तत्र देवराजस्य पारिजातकवृक्षवनम् । तस्य पूर्वपार्श्वे कुञ्जरो
नाम गिरिः । तस्योपरि दानवानामष्टौ पुराणि य ।
तथा वज्रके पर्वतवरे राक्षसानामनेकानि पुराणि ।
ते य नाम्ना नीलकाः कामरूपिणः । मडानीलेऽपि शैलेन्द्रपुराणि ।
पञ्चदशसलस्राणि किन्नराणां भ्यातानि ।
तत्र देवदत्तयन्द्राद्यो राजानः । पञ्चदशकिन्नराणां गर्विताः ।
तानि सौवर्णानि भिलप्रवेशनानि य पुराणि ।
यन्द्रोद्ये य पर्वतवरे नागानामधिवासः ।

ते य बिलप्रवेशाः बिलेषु वैनतेयविषयावर्तिनो
 व्यवस्थितानुरागे य दानवेन्द्रा व्यवस्थिताः ।
 वेणुमत्यपि विधाधरपुरत्रयम् । त्रिंशद्विंशत-
 विस्तीर्णमैकेकं तावदायतम् । उलूकरोमशमडावेत्राद्यश्च
 राजानो विधाधराणाम् । अेकेके य शैलराजनि स्वयमेव
 गरुडो व्यवस्थितः । कुञ्जरे तु पर्वतवरे नित्यं पशुपतिः
 स्थितः । वृषभाङ्गो मडादेवः शङ्करो योगिनां वरः
 अनेकगणभूतकीटिसडस्रवारो भगवान् अनादिपुरुषो
 व्यवस्थितः । वसुधारे य पुष्पवतां वसूनां यसमावासः ।
 वसुधाररत्नधारयोर्मूर्ध्नि अष्टौ सप्त य सङ्घ्यया ।
 पुराणि वसुसमर्षीणां येति । अेकशङ्गे य पर्वतोत्तमे
 प्रजापतेः स्थानं यतुर्वकुत्रस्य ब्रह्मणः । गजपर्वते य
 मडाभूतपरिवृता स्वयमेव भगवती तिष्ठति । वसुधारे य
 पर्वतवरे मुनिसिद्धविधाधराणामायतनं यतुराशीत्यपरपुर्यो
 मडाप्राकारतोरणाः । तत्र यानेकपर्वता नाम गन्धर्वा
 युद्धशालिनो वसन्ति । तेषां याधिपतिर्देवो राजराजैकपिङ्गलः ।
 सुरराक्षसाः पञ्चकूटे दानवाः शतशङ्गे यक्षाणां पुरःशतम् ।
 ताम्राभे तक्षकस्य पुरःशतम् । विशम्पर्वते गुडस्यायतनम् ।
 श्वेतोदये गिरिवरे मडागन्धर्वभवनम् । हरिकूटे हरिर्देवः ।
 कुमुदे किन्नरावासः । अञ्जने मडोरगाः । सडस्रशिखरे य
 दैत्यानामुग्रकर्मिणांमावासः । पुराणां सडस्रमेकं
 उमभालिनां मुकुटे पन्नप्रपक्षे पर्वतवरे यत्वार्यायतनानि तु ।
 अेवं मेरुपर्वतेषु देवानामधिवासः । मर्यादापर्वते देवकूटे
 पुरविन्यासः कीर्त्यते । तस्योपरि योजनशतं गरुडस्य
 जातं क्षेत्रम् । तस्यैव पार्श्वतस्त्रिंशद्विंशतविस्तीर्णा-
 श्वत्वारिंशदायताः सप्तगन्धर्वनगराः । आग्नेयाश्च नाम्ना
 गन्धर्वातिबलिनः । तत्र यान्यत् त्रिंशद्विंशतमण्डलं पुरं
 सैखिडेयानाम् । तत्र य देवर्षियरितानि देवकूटे दृश्यन्ते ।
 पुरं य कालडेयानां तत्रैव । तथा यान्तरतटेऽन्येसुनाम्नाम
 तस्यैव दक्षिणे त्रिंशद्विंशतविस्तृतं द्विषष्टियोजनायामं पुरं
 कामरूपिणां दृमानां मध्यमे य तस्य उमकूटे मडादेवस्य
 न्यग्रोधः । अथातः कैलासवर्णको भवति । कैलासस्य तटे

योजनशतमायामवस्तृतं भुवनमालाभिव्याप्तम् ।
 तस्याश्च मध्ये सत्त्वा । तत्र य तत्पुष्करं नाम विमानं तिष्ठति ।
 धनदस्य य तद्विमानमधिवासश्च । तत्र पद्ममहापद्ममकरकच्छप-
 कुमुदशङ्खनीलनन्दमडानिधयः प्रतिवसन्ति । तत्र यन्द्रादीनां
 लोकापालानामावासः । तत्र य मन्दाकिनी नाम नदी ।
 तथा कनकमन्दा मन्दा येति
 नामभिः सरितः । तत्रान्या अपि नद्यः सन्ति । पूर्वपार्श्वं य
 शतयोजनमायामास्त्रिंशद्योजनविस्तृता दशगन्धर्वपुर्यः तासु य
 सकुण्डुलरिडेश्चित्रसेनाद्यो राजानः । तस्यैव य पश्चिमकूटे
 अशीतियोजनायामं यत्वारिंशद्विस्तृतमेकैकं यक्षनगरम् । तेषु
 य मडामाविस्नुनेत्र यकाद्यो नायकाः । तस्यैव दक्षिणे पार्श्वे
 कुञ्जदरीषु गुडासु समुद्राः समुद्रं यावत्त्रिन्नराणां पुरशतम् । तेषु
 य द्रुमसुग्रीवादिलगदत्तप्रमुषं राजशतम् । तत्र य रुद्रस्थोमया
 सार्द्धं विवादस्संवृत्तः । तपश्च कृतवती गौरी । किरातउपिणा
 य रुद्रेण स्थितम् । तत्रैव तत्र स्थितेन सोमेन शङ्करेण
 जम्बूद्वीपावलोकनं कृतम् । तत्र यानेककिन्नरगन्धर्वोपगीतमुमावनं
 नामाप्सरोभिरनेकपुष्पलतावल्लीभिरुपेतम् । यत्र भगवता
 महेश्वरेणार्द्धनारीनरवपुः प्राप्तम् । तत्र य कार्तिकेयस्य
 शरद्वनम् । पुष्पचित्रकौग्ययोर्मध्ये कार्तिकेयाभिषेकः कृतः
 तस्य य पूर्वतटे सिद्धमुनिगणवासाः कलापत्रामो नाम । तथा य
 मार्कण्डेयवसिष्ठपराशरनलविश्वामित्रोद्दालकादीनां मर्षीणांमनेकानि
 सडस्राण्याश्रमाणां छि भवति । तथा य पश्चिमस्यायलेन्द्रस्य
 निषधस्य भागं शृणुत । तस्य य मध्यमकूटे विष्णवायतनं
 मडादेवस्य । तस्यैवोत्तरतटे त्रिंशद्योजनविस्तृतं मडत्पुरं
 लम्बाभ्यातं राक्षसानाम् । तस्यैव दक्षिणे पार्श्वे बिलप्रवेशनगरम् ।
 प्रभेदकस्य पश्चिमेन देवदानवसिद्धादीनां पुराणि । तस्य
 गिरेर्मूर्ध्नि मडती सोमशिला तिष्ठति । तस्यां य पर्वणि सोमः
 स्वयमेवावतरति । तस्यैवोत्तरपार्श्वे त्रिकूटं नाम । तत्र ब्रह्मा
 तिष्ठति क्वयित् । तथा य वलुन्यायतनम् । मूर्त्तिमान् वह्निरुपास्थते
 देवैः । उत्तरे य शृङ्गाण्ये पर्वतवरे देवतानामायतनानि ।
 पूर्वे नारायणस्यायतनम् । मध्ये ब्रह्मणः । शङ्करस्य पश्चिमे
 तत्र य यक्षादीनां क्वयित् पुराणि तस्य योत्तरतीरे जातुछे मडापर्वते

ત્રિંશદ્યોજનમણ્ડલં નન્દજલં નામ સરસ્તત્ર નન્દો નામ નાગરાજા
વસતિ । શતશીર્ષપ્રચણ્ડ ઇતિ ઇત્યેતેઽષ્ટૌ દેવપર્વતા વિજ્ઞેયાઃ ।
તે ચાનુક્રમેણ હેમરજતરત્નવૈદૂર્યમાનઃ શિલાહિડ્ગુલાદિવર્ણાઃ ।
ઇયં ચ પૃથ્વી લક્ષ્કોટિશતાનેકસડ્પ્યાતાનાં પૂર્ણાં તેષુ ચ
સિદ્ધવિદ્યાધારણાં નિલયાઃ તે ચ મેરોઃ પાર્શ્વતઃ કેસરવલયાલવાલં
સિદ્ધલોકેતિ કીર્ત્યતે । ઇયં પૃથ્વી પદ્માકારેણ વ્યવસ્થિતા । એષ
ચ સર્વપુરાણેષુ ક્રમઃ સામાન્યતઃ પ્રતિપાદ્યતે ।

॥ ઇતિ શ્રીવરાહપુરાણે ભગવચ્છાસ્ત્રે એકાશીતિતમોઽધ્યાયઃ ॥ ૮૧ ॥

શ્રીવરાહપુરાણે દ્વ્યશીતિતમોઽધ્યાયઃ

રુદ્ર ઉવાચ ।

અથ નદીનામવતારં શૃણુત । આકાશસમુદ્રો યઃ કીર્ત્યતે સામાખ્ય-
સ્તસ્માદાકાશગામિની નદી પ્રવૃત્તા । સા ચાનવરતમિન્દ્રગજેન
ક્ષોભ્યતે । સા ચ ચતુરશીતિસહસ્રોચ્છ્રયા । સા મેરોઃ સુદર્શન
કરોતિ । સા ચ મેરુકુટતટાન્તેભ્યઃ પ્રસ્ખલિતા ચતુર્ધા સન્જાતા ।
ષષ્ટિં ચ યોજનસહસ્રં નિરાલમ્બા પતમાના પ્રદક્ષિણમનુસરન્તી
ચતુર્ધા જગામ । સીતા ચાલકનન્દા ચક્ષુર્ભદ્રા ચેતિ નામભિઃ ।
યથોદ્દેશં સા ચાનેકશતસહસ્રપર્વતાનાં દારયન્તી ગાં ગતેતિ
ગડ્ગેત્યુચ્યતે અથ ગન્ધમાદનપાર્શ્વેઽમરગાણિડકા વર્ણ્યતે ।
એકત્રિંશદ્યોજનસહસ્રાણિ આયામઃ ચતુઃશતવિસ્તીર્ણમ્ ।
તત્ર કેતુમાલાઃ સર્વે જનપદાઃ । કૃષ્ણવર્ણાઃ પુરુષા મહાબલિનઃ ।
ઉત્પલવર્ણાઃ સ્ત્રિયઃ શુભદર્શનાઃ । તત્ર ચ મહાવૃક્ષાઃ પનસાઃ સન્તિ ।
તત્રેશ્વરો બ્રહ્મપુત્રસ્તિષ્ઠતિ । તત્રોદપાનાચ્ચ જરારોગવિવર્જિતા
વર્ષાયુતાયુષ્શ્ચ નરાઃ । માલ્યવતઃ પૂર્વપાર્શ્વે પૂર્વગાણિડકા
એકશ્ડ્ગાદ્યોજનસહસ્રાણિ માનતસ્તત્ર ચ ભદ્રાશ્વા નામ જનપદાઃ
ભદ્રસાલવનં ચ તત્ર વ્યવસ્થિતમ્ । કાલામ્નવૃક્ષાઃ પુરુષાઃ શ્વેતાઃ
પદ્મવર્ણિનઃ સ્ત્રિયઃ કુમુદવર્ણા દશવર્ષસહસ્રાણિ તેષામાયુઃ ।
તત્ર ચ પચ્ચ કુલપર્વતાઃ । તદ્યથા શૈલવર્ણાઃ માલાખ્યઃ
કોરજશ્ચ ત્રિપર્ણાઃ નીલશ્વેતિ તદ્વિનિર્ગતાઃ । તદમ્ભઃસ્થિતાનાં
દેશાનાં તાન્યેવ નામાનિ । તે ચ દેશા એતા નદીઃ પિબન્તિ ।
તદ્યથા સીતા સુવાહિની હંસવતી કાસા મહાયકા ચન્દ્રવતી

कावेरी सुरसा शाभावती धन्द्रवती अङ्गारवाहिनी हरितोया
सोभावर्ता शतद्रुदा वनमाला वसुमती उंसा सुपर्णा पञ्चगङ्गा
धनुष्मती मणिवप्रा सुब्रह्मभागा विलासिनी कृष्णतोया पुण्योदा
नागवती शिवा शेवालिनी मणितटा क्षीरोदा वरुणावती विष्णुपदी
मडानदी हिरण्यस्कन्धवाडा सुरावती कामोदा पताकाश्चेत्या
मडानधः । अेताश्च गङ्गासमाः कीर्तिताः । आजन्मान्तं पापं
विनाशयन्ति । क्षुद्रनधश्च कोटिशः । ताश्च नदीर्ये पिबन्ति ते
दशवर्षसहस्रायुषः । रुद्रोभाभक्ता एति ।

॥ एति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे दृव्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥

श्रीवराहपुराणे त्र्यशीतितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।

निसर्ग अेष भद्राश्रानां कीर्तितः डेतुमालानां विस्तरेश कथितम् ।
नैषधस्यायलेनद्रस्य पश्चिमेन कुलायलजनपदनधः कीर्त्यन्ते ।
तथा च विशाभकम्बलजयन्तकृष्णहरिताशोकवर्द्धमाना एत्येतेषां
सप्तकुलपर्वतानां कोटिशः प्रसूतिः । तन्निवासिनी जनपदास्तत्रामान
अेव द्रष्टव्याः । तद्यथा सौरग्रामान्तऋः सातपो कृतसुराश्रवणकम्बल-
माडेयायलकूटवासमूलतपकौञ्चकृष्णङ्गमण्डिपङ्कजयूडमलसोमीय-
समुद्रान्तककुुरकुञ्चसुपर्णातटककुलश्चेताङ्ग-
कृष्णपादविदकपिलकर्णिक-
मडिषकुब्जकरनाटमडोत्कटशुकनाकसजभूमककुरञ्जन
मडानालकिङ्किंसपर्णाभौमकथोरकधूमजन्माङ्गारजतीवनञ्जव-
लौकिता वायां सडाङ्गमधुरेशशुकेशयकेयश्रवणामत्त
काशिकगोदावामकुलपञ्जभवनर्जडमोदशालक अेते जनपदा-
स्तत्पर्वतोत्था नदीः पिबन्ति । तद्यथा प्लक्षा मडाकदम्बा मानसी
श्यामा सुमेधा भडुला विवर्णा पुङ्गा माला दर्भवती भद्रानदी शुक्रनदी
पल्लवा भीमा प्रभञ्जना काम्बा कुशावती दक्षा कासवती तुङ्गा पुण्योदा
यन्द्रावती सुमूलावती ककुभिनी विशाला करण्टका पीवरी मडामाया
मडिषी मानुषी याडा अेता नदीः प्रधानाः ।
शेषाः क्षुद्रनधः सहस्रशश्चेति ।

॥ ઇતિ શ્રીવરાહપુરાણે ભગવચ્છાસ્ત્રે ત્ર્યશીતિતમોઽધ્યાયઃ ॥ ૮૩ ॥

શ્રીવરાહપુરાણે ચતુરશીતિતમોઽધ્યાયઃ

રુદ્ર ઉવાચ ।

ઉત્તરાણાં ચ વર્ષાણાં દક્ષિણાનાં ચ સર્વશઃ ।

આચક્ષતે યથાન્યાયં યે ચ પર્વતવાસિનઃ ।

તચ્છણુધ્વં મથા વિપ્રાઃ કીર્ત્યમાનં સમાહિતાઃ ॥ ૮૪.૧ ॥

દક્ષિણેન તુ શ્વેતસ્ય નીલસ્ય ચોત્તરેણ ચ ।

વાયવ્યાં રમ્યકં નામ જાયન્તે તત્ર માનવાઃ ।

મતિપ્રધાના વિમલા જરાદૌર્ગન્ધ્યવર્જિતાઃ ॥ ૮૪.૨ ॥

તત્રાપિ સુમહાન્ વૃક્ષો ન્યગ્રોધો રોહિતઃ સ્મૃતઃ ।

તત્કલાદ્રસપાનાદ્દિ દશવર્ષસહસ્રિણઃ ।

આયુષા સર્વમનુજા જાયન્તે દેવરૂપિણઃ ॥ ૮૪.૩ ॥

ઉત્તરેણ ચ શ્વેતસ્ય ત્રિશ્ઠ્ડગસ્ય ચ દક્ષિણે ।

વર્ષ હિરણ્મયં નામ તત્ર હૈરાણ્વતી નદી ।

યક્ષા વસન્તિ તત્રૈવ બલિનઃ કામરૂપિણઃ ॥ ૮૪.૪ ॥

એકાદશહસ્ત્રાણિ સમાનાં તેન જીવતે ।

શતાન્યન્યાનિ જીવન્તે વર્ષાણાં દશ પગ્ચ ચ ॥ ૮૪.૫ ॥

લકુચાઃ ક્ષુદ્રસા વૃક્ષાસ્તસ્મિન્ દેશે વ્યવસ્થિતાઃ ।

તત્કલપ્રાશમાના હિ તેન જીવન્તિ માનવાઃ ॥ ૮૪.૬ ॥

તથા ત્રિશ્ઠ્ડગે ચ મણિકાગ્ચનસર્વરત્નશિખરાનુક્રમેણ

તસ્ય ચોત્તરશ્ઠ્ડગાદ્દક્ષિણસમુદ્રાન્તે ચોત્તરકુરવઃ ।

વસ્ત્રાણ્યાભરણાનિ ચ વૃક્ષેષ્વેવ જાયન્તે ક્ષીરવૃક્ષાઃ

ક્ષીરાસવાઃ સન્તિ । મણિભૂમિઃ સુવર્ણબાલુકા । તસ્મિન્

સ્વર્ગચ્યુતાશ્ચ પુરુષા વસન્તિ ત્રયોદશવર્ષસહસ્રાયુષઃ ।

તસ્યૈવ દ્વીપસ્ય પશ્ચિમેન ચતુર્યોજનસહસ્રમતિકમ્ય

દેવલોકાગ્ચન્દ્રદ્વીપો ભવતિ યોજનસહસ્રપરિમાણલઃ ।

તસ્ય મધ્યે ચન્દ્રકાન્તસૂર્યકાન્તનામાનાૌ ગિરિવરૌ ।

તથોશ્ચ મધ્યે ચન્દ્રાવતી નામ મહાનદી અનેકવૃક્ષકલાનેક-

नदीसमाकुला । अेतत्क्षुरवर्षं य ।
 तस्थोत्तरपार्श्वे समुद्रोर्मिमालाढ्यं पञ्चयोजनसडस्रमतिक्रम्य
 देवलोकात् सूर्यद्वीपो भवति योजनसडस्रपरिमण्डलः ।
 तस्य मध्ये गिरिवरः शतयोजनविस्तीर्णस्तावदुच्छ्रितः ।
 तस्मात्सूर्यावर्तनामा नदी निर्गता । तत्र य सूर्यस्याधिष्ठितं
 तत्र सूर्यदिवत्यास्तद्गर्णाश्च प्रजा दशवर्षसडस्रायुषः ।
 तस्य य द्वीपस्य पश्चिमेन यतुर्योजनसडस्रमतिक्रम्य समुद्रं
 दशयोजनसडस्रं परिमण्डलत्वेन द्वीपो रुद्राकरो नाम ।
 तत्र य भद्रासनं वायोरनेकरत्नशोभितम् ।
 तत्र विग्रहवान् वायुस्तिष्ठति ।
 तपनीयवर्णाश्च प्रजाः पञ्चवर्षसडस्रायुषः ॥ ८४.७ ॥

॥ इति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे यतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

श्रीवराहपुराणे पञ्चाशीतितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।
 ध्यं भूपन्नव्यवस्था कथिता । धदानीं भारतं नवमेदं शृणुत ।
 तद्यथा । धन्द्रः कसेरुः ताम्रवर्णो गभस्तिः नागद्वीपः सौम्यः
 गन्धर्वः वारुणः भारतं येति । सागरसंवृतमेकैकं
 योजनसडस्रप्रमाणम् । तत्र य सप्त कुलपर्वता भवन्ति । तद्यथा ।
 महेन्द्रो मलयः सख्यः शुक्तिमानृक्षपर्वतः ।
 विन्ध्यश्च पारियात्रश्च धत्येते कुलपर्वताः ॥
 अन्ये य मन्दरशारदर्दुन्दुकोलाडलसुरमैनाडवैद्युतवारन्धमपाण्डुर-
 तुङ्गाप्रस्थकृष्णगिरिजयन्तरैवत-
 ऋष्यमूकगोमन्तयित्रकूटश्रीयकोर-
 कूटशैलकृतस्थल धत्येते क्षुद्रपर्वताः ।
 शेषाः क्षुद्रतराः । तेषामार्या म्लेच्छा जनपदा वसन्ति ।
 पिबन्ति यैतासु नदीषु पानीयम् । तद्यथा
 गङ्गा सिन्धु सरस्वती शतद्रु वितस्ता विपाशा यन्द्रभागा सरयू यमुना
 धरावती देविका कुडू गोमती धूतपापा आडुदा दृषद्वती कौशिकी निस्वरा
 गण्डकी यक्षुष्मती लोडिता धत्येता डिमवत्याधनिर्गताः ॥

વેદસ્મૃતિર્વેદવતી સિન્ધુપર્ણા સચન્દના સદાચારા રોહિપારા ચર્મણવતી
 વિદિશા વેદત્રયી ઇત્યેતા પારિયાત્રોદ્ભવાઃ શોણા જ્યોતીરથા નર્મદા
 સુરસા મન્દાકિની દશાર્ણા ચિત્રકૂટા તમસા પિષ્પલા કરતોયા
 પિશાચિકા ચિત્રોત્પલા વિશાલા વઞ્જુલા બાલુકા વાહિની શુક્તિમતી
 વિરજા પદ્મિની રિરી કુહૂ ઇત્યેતા ઋક્ષપ્રસૂતાઃ । મણિજાલા શુભા તાપી
 પયોષર્ણી શીઘ્રોદા વેષણા પાશા વૈતરણી વેદી પાલી કુમુદ્વતી તોયા દુર્ગા
 અન્ત્યા ગિરા એતા વિન્ધ્યપાદોદ્ભવાઃ । ગોદાવરી ભીમરથી કૃષ્ણા વેણા
 વઞ્જુલા તુડ્ગભદ્રા સુપ્રયોગા વાહ્યા કાવેરી ઇત્યેતાઃ સહ્યાપાદોદ્ભવાઃ ।
 શતમાલા તામ્રપર્ણી પુષ્પાવતી ઉત્પલાવતી ઇત્યેતા મલયજાઃ ।
 ત્રિયામા ઋષિકુલ્યા ઇક્ષુલા ત્રિવિદા લાડ્ગૂલિની વંશવરા મહેન્દ્રતનયાઃ ।
 ઋષિકા લૂમતી મન્દગામિની પલાશિની ઇત્યેતાઃ શુક્તિમત્રભવાઃ ।
 એતાઃ પ્રાધાન્યેન કુલપર્વતનદઃ । શેષાઃ ક્ષુદ્રનદઃ । એષ જમ્બૂદ્વીપો
 યોજનલક્ષપ્રમાણતઃ । અતઃ પરં શાકદ્વીપં નિબોધત ।
 જમ્બૂદ્વીપસ્ય વિસ્તારાદ્વિગુણપરિણાહાલ્લવણોદકશ્ચ જમ્બૂદ્વીપસમસ્તેન
 દ્વિગુણાવૃતઃ । તત્ર ચ પુણ્યા જનપદાશ્ચિરાન્નિયન્તે
 દુર્ભિક્ષજરાવ્યાધિરહિતશ્ચ દેશોડયમ્ । સમૈવ કુલપર્વતાસ્તાવત્
 તિષ્ઠન્તિ તસ્ય ચોભયતો લવણક્ષીરોદધી વ્યવસ્થિતૌ । તત્ર ચ
 પ્રાગાયતઃ શૈલેન્દ્ર ઉદયો નામ પર્વતઃ । તસ્યાપરેણ જલધારો નામ
 ગિરિઃ । સૈવ ચન્દ્રેતિ કીર્તિતઃ । તસ્ય ચ જલમિન્દ્રો ગૃહીત્વા
 વર્ષતિ । તસ્ય પારે રૈવતકો નામ ગિરિઃ । સૈવ નારદો વર્ણયતે
 તસ્મિંશ્ચ નારદપર્વતાદુત્પન્નો તસ્ય ચાપરેણ શ્યામો નામ ગિરિઃ ।
 તસ્મિંશ્ચ પ્રજાઃ શ્યામત્વમાપન્નાઃ સૈવ દુન્દુભિર્વર્ણયતે । તસ્મિન્
 સિદ્ધા ઇતિ કીર્તિતાઃ પ્રજાનેકવિદાઃ કીડન્તસ્તસ્યાપરે રજતો
 નામ ગિરિઃ સૈવ શાકોચ્યતે । તસ્યાપરેણામ્બિકેયઃ સ ચ વિભ્રાજસો
 ભર્ણયતે । સ એવ કેસરીત્યુચ્યતે । તતશ્ચ વાયુઃ પ્રવર્તતે । ગિરિનામાન્યેવ
 વર્ષાણિ તદ્યથા । ઉદયસુકુમારો જલધારક્ષેમકમહાદ્રુમેતિ પ્રધાનાનિ
 દ્વિતીયપર્વતનામભિરપિ વક્તવ્યાનિ । તસ્ય ચ મધ્યે શાકવૃક્ષસ્તત્ર ચ
 સમ્પ્રમહાનદ્યો દ્વિનામ્ન્યઃ । તદ્યથા સુકુમારી કુમારી નન્દા વેણિકા ધેનુઃ
 ઇક્ષુમતી ગભસ્તિ ઇત્યેતા નદઃ ।

॥ ઇતિ શ્રીવરાહપુરાણે ભગવચ્છાસ્ત્રે પઞ્ચાશીતિતમોડધ્યાયઃ ॥ ૮૫ ॥

श्रीवराहपुराणे षडशीतितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।

अथ तृतीयं कुशद्वीपं शृणुत । कुशद्वीपेन क्षीरोदः परिवृतः
शाकद्वीपस्य विस्ताराद्द्विगुणेन । तत्रापि सप्त कुलपर्वताः ।
सर्वे च द्विनामानः ।

तद्यथा — कुमुदविद्रुमेति य सोच्यते । उन्नतो डेमपर्वतः सैव ।
बलाडको धृतिमान् सैव । तथा द्रोणः सैव पुष्पवान् । कङ्कुश्च पर्वतः
सैव कुशेशयः । तथा षष्ठो मखिषनामा स एव हरिरित्युच्यते ।
तत्राग्निर्वसति । सप्तमस्तु ककुभान् नाम सैव मन्दरः कीर्त्यते ।
एत्येते पर्वताः कुशद्वीपे व्यवस्थिताः अत्रेषां वर्षमेदो भवति
द्विनामसंज्ञः । कुमुदस्य

श्वेतमुद्गमिदं तदेव कीर्त्यते । उन्नतस्य लोडितं वेणुमण्डलं तदेव
भवति । बलाडकस्य जूमूतं तदेव रथाकार एति । द्रोणस्य हरितं
तदेव बलाधनं भवति । कङ्कुस्यापि ककुभान् नाम । वृत्तिमत् तदेव
मानसं मखिषस्य प्रभाकरम् । ककुभतः कपिलं तदेव सङ्ख्यातं
नाम एत्येतानि वर्षाणि । तत्र द्विनामन्यो नद्यः । प्रतपा प्रवेशा
सैवोच्यते । द्वितीया शिवा यशोदा सा च भवति । तृतीया पित्रा नाम
सैव कृष्णा भाष्यते । चतुर्थी द्वादिनी नाम सैव चन्द्रा निगद्यते ।
विद्युता च पञ्चमी शुक्ला सैव । वार्णा षष्ठी सैव विभावरी ।
मडती सप्तमी सैव धृतिः । अत्रैताः प्रधानाः शेषाः क्षुद्रनद्यः ।
एत्येष कुशद्वीपस्य सन्निवेशः । शाकद्वीपो द्विगुणः सन्निविष्टश्च
कथितः । तस्य च मध्ये मडाकुशस्तम्भः । अेष च कुशद्वीपो
दधिमाण्डोदनावृतः क्षीरोदद्विगुणेन ।

॥ एति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥

श्रीवराहपुराणे सप्ताशीतितमोऽध्यायः

रुद्र उवाच ।

अथ षोडशं भवति चतुर्थं कुशद्वीपाद्द्विगुणमानतः
समुद्रः षोडशेन
द्विगुणेनावृतः । तस्मिंश्च सप्तैव प्रधानपर्वताः ।

પ્રથમઃ કૌઞ્યો વિઘ્નલ્લતો રૈવતો માનસઃ સૈવ પાવકઃ ।
 તથૈવાન્ધકારઃ સૈવાચ્છોદકઃ । દેવાવૃત્તો સ ચ સુરાપો ભાણ્યતે ।
 તતો દેવિષ્ઠઃ સ એવ કાઞ્યનશ્ૃડ્ગો ભવતિ । દેવનન્દાત્પરો
 ગોવિન્દઃ, દ્વિવિન્દ ઇતિ । તતઃ પુણ્ડરીકઃ સૈવ તોષાશયઃ । એતે
 સમ રત્નમયાઃ પર્વતાઃ કૌઞ્યદ્વીપે વ્યવસ્થિતાઃ । સર્વે ચ
 પરસ્પરેણોચ્છ્રયાઃ । તત્ર વર્ષાણિ તથા કૌઞ્યસ્ય કુશલો દેશઃ
 સૈવ માધવઃ સ્મૃતઃ વામનસ્ય મનોડનુગઃ સૈવ સંવર્તકસ્તતોષ્ણવાન્
 સોમપ્રકાશઃ । તતઃ પાવકઃ સૈવ સુદર્શનઃ । તથા ચાન્ધકારઃ
 સૈવ સમ્મોહઃ । તતો મુનિદેશઃ સ ચ પ્રકાશઃ । તતો દુન્દુભિઃ
 સૈવાનર્થ ઉચ્યતે । તત્રાપિ સમૈવ નઘઃ ॥ ૮૭.૧ ॥

ગૌરી કુમુદ્રતી ચૈવ સન્ધ્યા રાત્રિર્મનોજવા ખ્યાતિશ્ચ પુણ્ડરીકા ચ
 ગડ્ગા સમવિધાઃ સ્મૃતાઃ । ગૌરી સૈવ પુષ્પવહા કુમુદ્રતી તામ્રવતી
 રોઘસન્ધ્યા સુખાવહા ચ મનોજવા ચ ક્ષિપ્રોદા ચ ખ્યાતિઃ સૈવ
 ગોબહુલા પુણ્ડરીકા ચિત્રવેગા શેષાઃ ક્ષુદ્રનઘઃ ।
 કૌઞ્યદ્વીપો ધૃતોદેનાવૃતઃ । ધૃતોદા શાભલેનેતિ ॥ ૮૭.૨ ॥

॥ ઇતિ શ્રીવરાહપુરાણે ભગવચ્છાસ્ત્રે સમાશીતિતમોડધ્યાયઃ ॥ ૮૭ ॥

શ્રીવરાહપુરાણે અષ્ટાશીતિતમોડધ્યાયઃ

રુદ્ર ઉવાચ ।

ત્રિષુ શિષ્ટેષુ વક્ષ્યામિ દ્વીપેષુ મનુજાન્યુત ।
 શાભલં પઞ્ચમં વર્ષં પ્રવક્ષ્યે તન્નિબોધત ।
 કૌઞ્યદ્વીપસ્ય વિસ્તારાચ્છાભલો દ્વિગુણો મતઃ ॥ ૮૮.૧ ॥

ધૃતસમુદ્રમાવૃત્ય વ્યવસ્થિતસ્તદ્વિસ્તારો દ્વિગુણસ્તત્ર ચ સમ પર્વતાઃ
 પ્રધાનાસ્તાવન્તિ વર્ષાણિ તાવત્યો નઘઃ । તત્ર ચ પર્વતાઃ ।
 સુમહાન્ પીતઃ શાતકૌમ્ભાત્ સાર્વગુણસૌવર્ણરોહિતસુમનસકુશલ
 જામ્બૂનદવૈદ્યુતા ઇત્યેતે કુલપર્વતા વર્ષાણિ ચેતિ ।
 અથ ષષ્ઠં ગોમેદં કથ્યતે ।

શાભલં યથા સુરોદેનાવૃતં તદ્રત્ સુરોદોડપિ
 તદ્વિગુણેન ગોમેદેનાવૃતઃ । તત્ર ચ પ્રધાનપર્વતૌ દ્વાવેવ । એકસ્ય
 તાવત્તાવસરઃ । અપરશ્ચ કુમુદ ઇતિ । સમુદ્રશ્ચેક્ષુરસસ્તદ્વિગુણેન

पुष्करेणावृतः । तत्र य पुष्कराण्ये मानसो नाम पर्वतः ।
 तदपि द्विधा छिन्नं वर्षं तत्प्रमाणेन य । स्वाद्योदकेनावृतम् ।
 ततश्च कटाडम् । अतत् पृथिव्याः प्रमाणम् । ब्रह्माण्डस्य य
 सकटाडविस्तारप्रमाणम् । अवंविधानामाण्डानां परिसङ्ख्या न विद्यते ।
 अेतानि कल्पे कल्पे भगवान् नारायणः कोऽरुपी रसातलान्तः प्रविष्टानि
 दंष्ट्रैकेनोद्धृत्य स्थितौ स्थापयति ।
 अेष वः कथितो मार्गो भूमैरायामविस्तरः ।
 स्वस्ति वोऽस्तु गमिष्यामि कैलासं निलयं द्विजाः ॥ ८८.२ ॥
 श्रीवराह उवाच ।
 अवेमुक्त्वा गतो रुद्रः क्षणाद्दृश्यमूर्तिमान् ।
 ते य सर्वे गता देवा ऋषयश्च यथागतम् ॥ ८८.३ ॥
 ॥ एति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥

श्रीवराहपुराणे ऐकोननवतितमोऽध्यायः

धरण्युवाच ।
 परमात्मा शिवः पुण्य एति केचिद्भवं विदुः ।
 अपरे हरिमीशानमिति केचिच्चतुर्भुजम् ॥ ८९.१ ॥
 अतेषां कतमो देवः परः को वाऽथवाऽपरः ।
 अतद्देव ममायक्ष्व परं कौतूहलं विभो ॥ ८९.२ ॥
 श्रीवराह उवाच ।
 परो नारायणो देवस्तस्माज्जातश्चतुर्भुजः ।
 तस्माद्भुद्रोऽभवद्देवि स य सर्वज्ञतां गतः ॥ ८९.३ ॥
 तस्याश्चर्याण्यनेकानि विविधानि वरानने ।
 शृणु सर्वाणि चार्चङ्गि कथ्यमानं मयाऽनघे ॥ ८९.४ ॥
 कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते ।
 वसत्यनुदिनं देवः शूलपाणिस्त्रिलोचनः ॥ ८९.५ ॥
 सैकस्मिन् दिवसे देवः सर्वभूतनमस्कृतः ।
 गणैः पस्विवृतो गौर्या मङ्गलानासीत् पिनाकधृक् ॥ ८९.६ ॥

तत्र सिंहुमुष्पाः केचिद्गणा नर्दन्ति सिंहुवत् ।
 अपरे उस्तिवङ्गत्राश्च उयवङ्गत्रास्तथापरे ॥ ८८.७ ॥
 अपरे शिशुमारास्था अपरे सूकराननाः ।
 अपरेऽश्वाभुष्पा रौद्रा भरास्थाजाननास्तथा ।
 छागमत्स्याननाः कूरा ह्यनन्ताः शस्त्रपाणयः ॥ ८८.८ ॥
 केचिद्गायन्ति नृत्यन्ति धावन्ति स्फोटयन्ति य ।
 उसन्ति डिलडिलायन्ति गर्जन्ति य मडाभवाः ॥ ८८.९ ॥
 केचिद्वोष्टांस्तु सङ्गृह्य युयुधुर्गणनायकाः ।
 अपरे मल्लयुद्धेन युयुधुर्बलदर्पिताः ।
 अेवं गणसडस्रेण वृतो देवो मडेश्वरः ॥ ८८.१० ॥
 यावदास्ते स्वयं देव्या क्रीडन् देववरः स्वयम् ।
 तावद्भ्रामा स्वयं देवैरुपायात् सड सत्वरः ॥ ८८.११ ॥
 तमागतमथो दृष्ट्वा पूजयित्वा विधानतः ।
 उवाच परमो देवो रुद्रो भ्रामाणमव्यम् ॥ ८८.१२ ॥
 डिमागमनङ्कृत्यं ते भ्रामन् भ्रूडि ममाचिरम् ।
 डिं य देवास्त्वरायुक्ता आगता मम सन्निधौ ॥ ८८.१३ ॥
 भ्रामोवाच ।
 अस्त्यन्धको मडादैत्यस्तेन सर्वे दिवौकसः ।
 अर्दिता मत्समीपं तु बुद्ध्या मां शरणैषिणः ॥ ८८.१४ ॥
 ततश्चैते मया सर्वे प्रोक्ता देवा भवं प्रति ।
 गच्छाम ँति देवेश ततस्त्वेते समागताः ॥ ८८.१५ ॥
 अेवमुक्त्वा स्वयं भ्रामा वीक्षां यडे पिनाडिनम् ।
 नारायणं य मनसा सस्मार परमेश्वरम् ।
 ततो नारायणो देवो द्वाभ्यां मध्ये व्यवस्थितः ॥ ८८.१६ ॥
 ततस्त्वेकीगतास्ते तु भ्रामविष्णुमडेश्वराः ।
 परस्परं सूक्ष्मदृष्ट्या वीक्षां यकुर्मुदायुताः ॥ ८८.१७ ॥
 ततस्तेषां त्रिधा दृष्टिर्भूत्वैका समजायत ।
 तस्यां दृष्ट्यां समुत्पन्ना कुमारी दिव्यरुपिणी ॥ ८८.१८ ॥

नीलोत्पलदलश्यामा नीलकुञ्चितमूर्द्धजा ।
सुनासा सुललाटान्ता सुवङ्ग्रा सुप्रतिष्ठिता ॥ ८८.१८ ॥
त्वष्ट्रा यदग्निजिह्वं तु लक्षाणं परिभाषितम् ।
तत्सर्वमेकतः संस्थं कन्यायां सम्प्रदृश्यते ॥ ८८.२० ॥
अथ तां दृश्य कन्यां तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
उयुः काऽसि शुभे ब्रूहि किं वा कार्यं विपश्चितम् ॥ ८८.२१ ॥
त्रिवर्णां च कुमारी सा कृष्णशुक्ला च पीतिका ।
उवाच भवतां दृष्टेर्योगाज्जाताऽस्मि सत्तमाः ।
किं मां न वेत्थ सुश्रोणीं स्वशक्तिं परमेश्वरीम् ॥ ८८.२२ ॥
ततो ब्रह्माद्यस्ते च तस्यास्तुष्टा वरं ददुः ।
नाम्नाऽसि त्रिकला देवी पाहि विश्वं च सर्वदा ॥ ८८.२३ ॥
अपराय्यपि नामानि भविष्यन्ति तवानधे ।
गुणोत्थानि मडाभागे सर्वसिद्धिकराणि च ॥ ८८.२४ ॥
अन्यथ्य कारणं देवि त्रिवर्णाऽसि वरानने ।
मूर्तित्रयं त्रिभिर्वर्णैः कुरु देवि स्वकं द्रुतम् ॥ ८८.२५ ॥
अेवमुक्त्वा तदा देवैरकरोत् त्रिविधां तनुम् ।
सितां रक्तां तथा कृष्णां त्रिमूर्तित्वं जगाम ह ॥ ८८.२६ ॥
या सा ब्राह्मी शुभा मूर्तिस्तया सृजति वै प्रजाः ।
सौम्यरूपेण सुश्रोणी ब्रह्मसृष्ट्या विधानतः ॥ ८८.२७ ॥
या सा रक्तेन वर्णेन सुरुपा तनुमध्यमा ।
शङ्खचक्रधरा देवी वैष्णवी सा कला स्मृता ।
सा पाति सकलं विश्वं विष्णुमायेति कीर्त्यते ॥ ८८.२८ ॥
या सा कृष्णेन वर्णेन शैत्री मूर्तिस्त्रिशूलिनी ।
दंष्ट्राकरालिनी देवी सा संहरति वै जगत् ॥ ८८.२९ ॥
या सृष्टिर्ब्रह्मणो देवी श्वेतवर्णा विभावरी ।
सा कुमारी मडाभागा विपुलाब्जदलेक्षणा ।
सद्यो ब्रह्माणामामन्थ्य तत्रैवान्तरधीयत ॥ ८८.३० ॥
साऽन्तर्हिता ययौ देवी वरदा श्वेतपर्वतम् ।

तपस्तमुं मडत् तीव्रं सर्वगत्वमभीप्सती ॥ ८९.३१ ॥

या वैष्णवी कुमारी तु साप्यनुज्ञाय केशवम् ।

मन्दराद्रिं ययौ तमुं तपः परमदृश्वरम् ॥ ८९.३२ ॥

या सा कृष्णा विशालाक्षी रौद्री दंष्ट्राकरालिनी ।

सा नीलपर्वतवरं तपश्चर्तुं ययौ शुभा ॥ ८९.३३ ॥

अथ कालेन मडता प्रजाः स्त्रष्टुं प्रजापतिः ।

आरब्धवान् तदा तस्य ववृधे सृजतो भलम् ॥ ८९.३४ ॥

यदा न ववृधे तस्य ब्रह्मणो मानसी प्रजा ।

तदा दध्यौ डिमेतन्मे न तथा वर्द्धते प्रजा ॥ ८९.३५ ॥

ततो ब्रह्मा लृदा दध्यौ योगाभ्यासेन सुव्रते ।

चिन्तयन् बुबुधे देवस्तां कन्यां श्वेतपर्वते ।

तपश्चरन्तीं सुमडत् तपसा दग्धडिल्लिषाम् ॥ ८९.३६ ॥

ततो ब्रह्मा ययौ तत्र यत्र सा कमलेक्षणा ।

तपश्चरति तां दृष्ट्वा वाङ्ममेतदुवाच ॥ ८९.३७ ॥

ब्रह्मोवाच ।

डिं तपः डियते भद्रे कार्यमावेक्ष्य शोभते ।

तुष्टोऽस्मि ते विशालाक्षि वरं डिं ते ददाम्यडम् ॥ ८९.३८ ॥

सृष्टिरुवाच ।

भगवन्नेकदेशस्था नोत्सडे स्थातुमञ्जसा ।

अतोऽर्थं त्वां वरं याचे सर्वगत्वमभीप्सती ॥ ८९.३९ ॥

अेवमुक्तस्तदा देव्या सृष्ट्या ब्रह्मा प्रजापतिः ।

उवाच तां तदा देवीं सर्वगा त्वं भविष्यसि ॥ ८९.४० ॥

अेवमुक्ता तदा तेन सृष्टिः सा कमलेक्षणा ।

तस्य ड्यडुं लयं प्राप्ता सा देवी पद्मलोचना ।

तस्मादारभ्य कालात् तु ब्राह्मी सृष्टिर्व्यवर्द्धत ॥ ८९.४१ ॥

ब्रह्मणो मानसाः सप्त तेषामन्ये तपोधनाः ।

तेषामन्ये ततस्त्वन्ये यतुर्द्धां भूतसङ्ग्रहः ।

सस्थाणुजङ्गमानां च सृष्टिः सर्वत्र संस्थिता ॥ ८९.४२ ॥

यत्किञ्चिद्वाऽभयं लोके जगत्स्थावरजङ्गमम् ।

तत्सर्वं स्थापितं सृष्ट्या भूतं भव्यं च सर्वदा ॥ ८८.४३ ॥

॥ इति श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे ऐकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥

इति श्रीरुद्रगीता समाप्ता ।

Varahapurana adhyAya 70-89

Refer to <https://archive.org/details/VarahaPurana>

Proofread by PSA Easwaran

Rudra Gita

pdf was typeset on July 17, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

